

Официален вестник

на Европейския съюз

L 94

Издание
на български език

Законодателство

Година 55
30 март 2012 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 258/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година за изпълнение на член 10 от Протокола на Организацията на обединените нации срещу незаконното производство и трафика с огнестрелни оръжия, техните части и компоненти и боеприпаси, допълващ Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност („Протокол за огнестрелните оръжия“), и за установяване на разрешения за износа и мерки за вноса и транзита на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси 1
- ★ Регламент (ЕС) № 259/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 648/2004 по отношение на употребата на фосфати и други фосфорни съединения в потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини ⁽¹⁾ 16
- ★ Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Регламент (ЕС) № 261/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета във връзка с договорните отношения в сектора на млякото и млечните продукти 38

Поправки

- ★ Поправка на Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива (ОВ L 65, 11.3.2011 г.) 49

Цена: 4 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 258/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 март 2012 година

за изпълнение на член 10 от Протокола на Организацията на обединените нации срещу незаконното производство и трафика с огнестрелни оръжия, техните части и компоненти и боеприпаси, допълващ Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност („Протокол за огнестрелните оръжия“), и за установяване на разрешения за износа и мерки за вноса и транзита на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) В съответствие с Решение 2001/748/ЕО на Съвета от 16 октомври 2001 г. относно подписването от името на Европейската общност на Протокола на Организацията на обединените нации срещу незаконното производство и трафик с огнестрелни оръжия, техните части и компоненти и боеприпаси, приложен към Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност ⁽²⁾, на 16 януари 2002 г. Комисията подписа този протокол (наричан по-нататък „Протокол на ООН за огнестрелните оръжия“) от името на Общността.

(2) Протоколът на ООН за огнестрелните оръжия, чиято цел е да насърчи, улесни и засили сътрудничеството между страните по него за предотвратяване, борба и ликвидиране на незаконното производство и трафика на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси, влезе в сила на 3 юли 2005 г.

(3) За да се улесни проследяването на огнестрелните оръжия и ефективната борба с незаконния трафик на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, е необходимо да се подобри обменът на информация между държавите-членки, по-специално чрез по-доброто използване на съществуващите комуникационни канали.

(4) Обработката на лични данни трябва да е в съответствие с правилата, установени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽⁴⁾.

(5) В съобщението си от 18 юли 2005 г. относно мерките за гарантиране на по-голяма сигурност на експлозивите, детонаторите, оборудването за производство на бомби и огнестрелните оръжия ⁽⁵⁾ Комисията обяви намерението си да изпълни член 10 от Протокола на ООН за огнестрелните оръжия като част от мерките, които е необходимо да бъдат предприети, за да може Съюзът да сключи този протокол.

(6) Съгласно Протокола на ООН за огнестрелните оръжия от страните по него се изисква да въведат административни процедури или системи за упражняването на ефективен контрол върху производството, маркирането, вноса и износа на огнестрелни оръжия или да ги подобряват.

⁽³⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽⁴⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. В съобщението беше обявено техническото изменение на Директива 91/477/ЕИО с цел включване на подходящи разпоредби, изисквани съгласно Протокола на ООН, по отношение на преместванията в рамките на Общността на оръжия, за които се прилага директивата, окончателно изменена с Директива 2008/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 179, 8.7.2008 г., стр. 5).

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 октомври 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 март 2012 г.

⁽²⁾ ОВ L 280, 24.10.2001 г., стр. 5.

- (7) Освен това съгласно Протокола на ООН за огнестрелните оръжия незаконното производство или незаконният трафик на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси трябва да бъдат криминализирани и да бъдат предприети мерки за конфискацията на така произведените или пренасяни изделия.
- (8) Настоящият регламент не следва да се прилага по отношение на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, конкретно предназначени за военни цели. Мерките в изпълнение на изискванията на член 10 от Протокола на ООН за огнестрелните оръжия следва да бъдат адаптирани така, че да се предвидят опростени процедури за огнестрелните оръжия за граждански цели. За тази цел следва да се предвидят някои улеснения във връзка с разрешителните за многократни доставки, мерките за транзит и временен износ за законни цели.
- (9) Настоящият регламент не засяга прилагането на член 346 от Договора за функционирането на Европейския съюз, свързан с основните интереси на сигурността на държавите-членки, нито има отражение върху Директива 2009/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за опростяване на реда и условията за трансфер на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността⁽¹⁾ или върху Директива 91/477/ЕИО на Съвета от 18 юни 1991 г. относно контрола на придобиването и притежаването на оръжие⁽²⁾. Освен това Протоколът на ООН за огнестрелните оръжия и, следователно, настоящият регламент не се прилагат за сделки между държави или за преместване вътре в държави в случаите, когато прилагането на протокола би засегнало правото на някоя държава страна по него, да предприеме действия в интерес на своята национална сигурност в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации.
- (10) Директива 91/477/ЕИО се отнася до преместването на огнестрелни оръжия за граждански цели на територията на Съюза, докато в настоящия регламент се отделя основно внимание на мерките по отношение на износа от митническата територия на Съюза към или през трети държави.
- (11) По отношение на огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, внесени от трети държави, се прилага правото на Съюза, и по-специално изискванията на Директива 91/477/ЕИО.
- (12) Следва да се осигури съгласуваност с действащите разпоредби за поддържане на отчетност съгласно правото на Съюза.
- (13) За правилното прилагане на настоящия регламент държавите-членки следва да предприемат мерки за предоставяне на подходящи правомощия на компетентните органи.
- (14) С цел поддържане на списъка на огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, за които се изисква разрешение съгласно настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с привеждането на приложение I към настоящия регламент в съответствие с приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа⁽³⁾ и с приложение I към Директива 91/477/ЕИО. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително и на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременното предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (15) Съюзът прие пакет от митнически правила, които се съдържат в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността⁽⁴⁾ и в разпоредбите за прилагането на този регламент, установени в Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията⁽⁵⁾. Също така следва да се вземе предвид Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс)⁽⁶⁾, чиито разпоредби се прилагат на различни етапи съгласно член 188 от него. Нищо от посоченото в настоящия регламент не ограничава правомощията по Митническия кодекс на Общността и разпоредбите за неговото прилагане.
- (16) Държавите-членки следва да установят система от санкции, приложими за нарушения на настоящия регламент, и да гарантират прилагането им. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (17) Настоящият регламент не засяга режима на Съюза за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба, установен с Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета⁽⁷⁾.
- (18) Настоящият регламент е съгласуван с други приложими разпоредби относно огнестрелните оръжия, техните части, основни компоненти и боеприпасите за военна употреба, стратегиите за сигурност, незаконния трафик на малки оръжия и леко въоръжение и износа на военни технологии, включително Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г., определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 256, 13.9.1991 г., стр. 51.

⁽³⁾ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 145, 4.6.2008 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 134, 29.5.2009 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

- (19) Комисията и държавите-членки следва да се информират взаимно за мерките, предприети съгласно настоящия регламент, както и за всяка друга информация, с която разполагат във връзка с настоящия регламент.
- (20) Настоящият регламент не възпрепятства държавите-членки да прилагат своите конституционни правила по отношение на публичния достъп до официални документи, като вземат предвид Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽¹⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

С настоящия регламент се установяват правила, уреждащи разрешенията за износ и мерките за внос и транзит на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, за целите на изпълнението на член 10 от Протокола на Организацията на обединените нации срещу незаконното производство и трафик с огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси, допълващ Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност („Протокол на ООН за огнестрелните оръжия“).

Член 2

За целите на настоящия регламент:

- 1) „огнестрелно оръжие“ е всяко преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или може да бъде видоизменено така, че да произведе изстрел с куршум или снаряд чрез действието на взривно вещество, посочено в приложение I.

Счита се, че даден предмет може да бъде видоизменен, така че да произведе изстрел с куршум или снаряд чрез действието на взривно вещество, ако:

— външният му вид наподобява огнестрелно оръжие и

— конструкцията или материалът, от който е направен, дават възможност той да бъде видоизменен по този начин;

- 2) „части“ означава всеки елемент или резервен елемент, посочен в приложение I, специално предназначен за огнестрелно оръжие и основен за неговото функциониране, включително цев, затворна рама или цевна кутия, затвор или барабан, ударен механизъм или затворен блок, и всяко устройство, предназначено или пригодено да заглушава звука от изстрел с огнестрелно оръжие;
- 3) „основни компоненти“ означава затворният механизъм, патронникът и цевта на огнестрелно оръжие, които като отделни предмети са включени в категорията на огнестрелните оръжия, на които са или са предназначени да бъдат монтирани;

- 4) „боеприпаси“ означава целият патрон или неговите компоненти, включително гилзи, капсули, барутен заряд, куршуми или снаряди, които се използват в огнестрелно оръжие, посочени в приложение I, при условие че за тези компоненти се изисква разрешение в съответната държава-членка;

- 5) „дезактивирани огнестрелни оръжия“ означава предмети, съответстващи по принцип на определението за огнестрелно оръжие, които са направени трайно негодни за употреба чрез дезактивиране, при което се гарантира, че всички основни части на огнестрелното оръжие са доведени до постоянна нефункционалност и невъзможност за отстраняване, подмяна или модификация по начин, който би позволил огнестрелното оръжие да бъде въведено отново в употреба.

Държавите-членки определят реда и условията за проверка от компетентен орган на тези мерки за дезактивиране. В рамките на тази проверка държавите-членки предвиждат издаване на сертификат или протокол, удостоверяващ дезактивирането на огнестрелното оръжие, или нанасяне на ясна маркировка върху него с тази цел;

- 6) „износ“ означава:

a) режим износ по смисъла на член 161 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

b) реекспорт по смисъла на член 182 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, без да се включват стоките под режим външен транзит, посочен в член 91 от същия регламент, когато не са били изпълнени формалностите за реекспорт, посочени в член 182, параграф 2 от него;

- 7) „лице“ означава физическо лице, юридическо лице и, в случай че тази възможност е предвидена в действащото законодателство — сдружение на лица, на което е призната способност да извършва правни действия, но което няма правното положение на юридическо лице;

- 8) „износител“ означава всяко лице, установено в Съюза, което съставя или от името на което се съставя декларация за износ, т.е. лицето, което по времето на приемане на декларацията има договор с получателя на пратката в третата държава и има правото да вземе решение за изпращането на стоката извън митническата територия на Съюза. Ако не е бил сключен договор за износ или ако титулярът по договора не действа от свое собствено име, „износител“ означава лицето, което има правото да вземе решение за изпращането на стоката извън митническата територия на Съюза.

В случай че съгласно договора, на който се основава износът, правото на разпореждане с огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси принадлежи на лице, установено извън Съюза, за износител се смята страната по договора, установена в Съюза;

- 9) „митническа територия на Съюза“ означава територията по смисъла на член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

⁽¹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

- 10) „декларация за износ“ означава актът, чрез който лицето заявява по установената форма и ред намерението си да постави огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси под режим износ;
- 11) „временен износ“ означава движението на огнестрелни оръжия, напускащи митническата територия на Съюза и предназначени за реимпорт в рамките на срок, който не превишава 24 месеца;
- 12) „транзит“ означава транспортирането на стоки, напускащи митническата територия на Съюза и преминаващи през територията на една или няколко трети държави, с крайно местоназначение в друга трета държава;
- 13) „претоварване“ означава транзит, при който се извършва физическата операция по разтоварване на стоките от транспортното средство, с което са внесени, и последващо натоварване за целите на реекспорта, обикновено на друго транспортно средство;
- 14) „разрешение за износ“ означава:
- a) еднократно разрешение или лиценз, предоставен на конкретен износител за една доставка на едно или няколко огнестрелни оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, предназначени за един определен краен получател или получател на пратка в трета държава; или
 - b) многократно разрешение или лиценз, предоставен на конкретен износител за многократни доставки на едно или повече огнестрелни оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, предназначени за един определен краен получател или получател на пратка в трета държава; или
 - в) общо разрешение или лиценз, предоставен на конкретен износител за многократни доставки на едно или повече огнестрелни оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, предназначени за няколко определени крайни получатели или получатели на пратка в една или повече трети държави;
- 15) „незаконен трафик“ означава вносът, износът, продажбата, доставката, движението или преместването на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси от или през територията на една държава-членка към територията на трета държава, ако е изпълнено някое от следните условия:
- a) заинтересованата държава-членка не е дала разрешение за това в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент;
 - b) огнестрелните оръжия нямат маркировка съгласно член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 91/477/ЕИО;
 - в) към момента на вноса внесените огнестрелни оръжия нямат дори просто маркиране, което позволява да се установи първата държава на внос в рамките на Европейския съюз, или ако огнестрелните оръжия нямат такова маркиране — уеднаквена маркировка, с която се идентифицират внесените огнестрелни оръжия;
- 16) „проследяване“ означава системното следене на огнестрелните оръжия и, при възможност, на техните части и основни компоненти и боеприпаси от производителя до купувача с цел осигуряване на съдействие на компетентните органи на държавите-членки при откриването, разследването и анализирането на случаи на незаконно производство и трафик.

Член 3

1. Настоящият регламент не се прилага:

- a) за сделки между държави или за преместване в самите държави;
- b) за огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, ако са специално предназначени за военна употреба и, във всеки случай, огнестрелни оръжия за напълно автоматична стрелба;
- в) за огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, когато са предназначени за въоръжените сили, полицията или органите на публичната власт на държавите-членки;
- г) за колекционери и органи, които се занимават с културните и историческите аспекти на огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси и са признати като такива за целите на настоящия регламент от държавата-членка, на чиято територия са установени, при условие че са предвидени мерки за проследяване;
- д) за дезактивирани огнестрелни оръжия;
- е) за антикварни оръжия и техни копия по смисъла на националното законодателство, при условие че в антикварните оръжия не се включват оръжия, произведени след 1899 г.

2. Настоящият регламент не засяга Регламент (ЕИО) № 2913/92 (Митнически кодекс на Общността), Регламент (ЕИО) № 2454/93 (разпоредби за прилагането на Митническият кодекс на Общността), Регламент (ЕО) № 450/2008 (Модернизиран митнически кодекс), нито режима за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба, установен с Регламент (ЕО) № 428/2009 (Регламент за изделията и технологиите с двойна употреба).

ГЛАВА II

РАЗРЕШЕНИЯ, ПРОЦЕДУРИ И КОНТРОЛ ПРИ ИЗНОС И МЕРКИ ЗА ВНОС И ТРАНЗИТ

Член 4

1. За износа на огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, изброени в приложение I, се изисква разрешение за износ, съставено върху формуляра, съдържащ се в приложение II. Такова разрешение се дава от компетентните органи на държавата-членка, в която е установен износителят, като то се издава в писмен вид или чрез електронни средства.

2. В случай че за износа на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси се изисква разрешение за износ съгласно настоящия регламент и че този износ подлежи също така и на изискванията за разрешение съгласно Обща позиция 2008/944/ОВППС, държавите-членки могат да използват единна процедура за изпълнението на задълженията, наложени им по настоящия регламент и по посочената обща позиция.

3. Ако огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси се намират в една или повече държави-членки, различни от държавата-членка, в която е подадено заявлението за разрешение за износ, този факт се посочва в заявлението. Компетентните органи на държавата-членка, към които е отправено заявлението за разрешение за износ, незабавно се консултират с компетентните органи на въпросната(ите) държава(и)-членка(и) и предоставят съответната информация. Запитаната(ите) държава(и)-членка(и) съобщава(т) в срок от 10 работни дни своите евентуални възражения срещу издаването на такова разрешение, които са обвързващи за държавата-членка, в която е подадено заявлението.

Член 5

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 6 за изменение на приложение I въз основа на измененията на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 и въз основа на измененията на приложение I към Директива 91/477/ЕИО.

Член 6

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, се предоставя на Комисията за неограничен срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 5, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 7

1. Преди да издаде разрешение за износ на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, съответната държава-членка се уверява дали:

- а) третата държава, в която ще се извършва вносът, е разрешила съответния внос; и
- б) третите държави на транзит, ако има такива, писмено са заявили най-късно преди доставката, че нямат възражения относно транзита. Настоящата разпоредба не се прилага за:
 - доставки по море или въздух и през пристанищата или летищата на трети държави, при условие че не е извършено претоварване или смяна на транспортното средство;
 - при временен износ за проверима законна цел като лов, спортна стрелба, извършването на оценка, участие в изложби без право на продажба и ремонт.

2. Държавите-членки могат да решат, че запитаната трета държава на транзит няма възражения по транзита, ако не са получени възражения по транзита в срок от 20 работни дни от датата на писменото искане за въздържане от възражения по извършването на транзит, направено от износителя.

3. Износителят предоставя на компетентния орган на държавата-членка, която отговаря за издаването на разрешението за износ, необходимите документи, с които се доказва, че третата държава на внос е разрешила вноса и че третата държава на транзит няма възражения относно транзита.

4. Държавите-членки обработват заявленията за издаване на разрешение за износ в срок, който се определя от националното законодателство или практика и който не надхвърля 60 работни дни, считано от датата, на която цялата необходима информация е била предоставена на компетентните органи. При изключителни обстоятелства и по надлежно обосновани причини този срок може да бъде удължен до 90 работни дни.

5. Срокът на валидност на разрешението за износ не надхвърля срока на валидност на разрешението за внос. Когато в разрешението за внос не е посочен срок на валидност, освен при изключителни обстоятелства и при надлежно обосновани причини, срокът на валидност на разрешението за износ е най-малко девет месеца.

6. Държавите-членки могат да решат да използват електронни документи за целите на обработката на заявленията за издаване на разрешение за износ.

Член 8

1. За целите на проследяването разрешението за износ и лицензът за внос или разрешението за внос, издадени от третата държава на внос, и придружаващата ги документация заедно трябва да съдържат следната информация:

- а) дата на издаване и срок на валидност;

- б) място на издаване;
- в) държава на износ;
- г) държава на внос;
- д) когато е приложимо, трета(и) държава(и) на транзит;
- е) получател на пратката;
- ж) краен получател, ако е известен към момента на доставката;
- з) данни, позволяващи идентифицирането на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси и тяхното количество, включително — най-късно преди доставката — маркировката, поставена на огнестрелните оръжия.

2. Ако посочената в параграф 1 информация се съдържа в лиценза за внос или в разрешението за внос, износителят предварително, най-късно преди доставката, предоставя тази информация на третите държави на транзит.

Член 9

1. За временния износ или реекспорта на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси се прилагат опростени процедури, както следва:

- а) разрешение за износ не се изисква за:
 - i) временния износ от ловци или лица, занимаващи се със спортна стрелба, когато са част от техния личен багаж по време на пътуване към трета държава, при условие че те могат да представят данни за причината за пътуването на компетентните органи, по-специално чрез представяне на покана или друго доказателство за своите ловни или спортни дейности в третата държава на местоназначение, за:
 - едно или повече огнестрелни оръжия,
 - техните основни компоненти, ако са маркирани, както и техните части,
 - свързаните с тях боеприпаси в рамките на не повече от 800 патрона за ловци и 1 200 патрона за лица, занимаващи се със спортна стрелба;
 - ii) реекспорта от ловци или лица, занимаващи се със спортна стрелба, когато са част от техния личен багаж, след временен внос за ловна дейност или спортна стрелба, при условие че огнестрелните оръжия остават собственост на лице, установено извън митническата територия на Съюза, и огнестрелните оръжия се реекспортират за това лице;
- б) когато ловците и лицата, занимаващи се със спортна стрелба, напускат митническата територия на Съюза през държава-членка, различна от тяхната държава-членка на пребиваване, те представят на компетентните органи европейския паспорт за огнестрелно оръжие, предвиден в членове 1 и 12 от Директива 91/477/ЕИО. В случай на пътуване по въздуха европейският паспорт за огнестрелно оръжие се представя на компетентните органи на мястото, където съответните

изделия се предават на въздушния превозвач за транспортиране извън митническата територия на Съюза.

При напускане на митническата територия на Съюза през тяхната държава-членка на пребиваване, ловците и лицата, занимаващи се със спортна стрелба, могат вместо европейския паспорт за огнестрелно оръжие да представят друг документ, считан за валиден за тази цел от компетентните органи в тази държава-членка;

- в) когато компетентните органи на дадена държава-членка имат основание да подозират, че целите, посочени от ловците или лицата, занимаващи се със спортна стрелба, не съответстват на приложимите съображения и задълженията, предвидени в член 10, те спират, за срок не по-дълъг от 10 дни, процеса на износ или, при необходимост, възпрепятстват по друг начин напускането на митническата територия на Съюза през тази държава-членка на огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти или боеприпасите. При изключителни обстоятелства и по надлежно обосновани причини срокът по настоящата буква може да бъде удължен до 30 дни.

2. В съответствие с действащото национално право държавите-членки определят опростени процедури за:

- а) реекспорта на огнестрелни оръжия след временен внос с цел извършването на оценка или участие в изложба без продажба или активно усъвършенстване за ремонт, при условие че огнестрелните оръжия остават собственост на лице, установено извън митническата територия на Съюза, и се реекспортират за това лице;
- б) реекспорта на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси, ако те се съхраняват във временен склад от момента на въвеждането им на митническата територия на Съюза до напускането;
- в) временния износ на огнестрелни оръжия с цел извършване на оценка, ремонт или участие в изложба без продажба, при условие че износителят представи данни за това, че законно владее тези огнестрелни оръжия и ги изнася съгласно митническите режими за пасивно усъвършенстване или временен износ.

Член 10

1. При вземането на решение относно издаването на разрешение за износ съгласно настоящия регламент държавите-членки вземат предвид всички приложими съображения, включително, когато е целесъобразно:

- а) своите задължения и ангажименти като страни по съответните международни договорености за контрол върху износа или съответни международни договори;
- б) съображения, свързани с националната външна политика и политика на сигурност, включително съображенията, обхванати от Обща позиция 2008/944/ОВППС;
- в) съображения относно предвижданата крайна употреба, получателя на пратката, известния краен получател и риска от отклоняване.

2. В допълнение към приложимите съображения по параграф 1, при разглеждането на заявление за издаване на разрешение за износ държавите-членки вземат предвид използването от износителя на пропорционални и подходящи средства и процедури за осигуряване спазването на разпоредбите и целите на настоящия регламент, както и на условията на разрешението.

При вземането на решение относно издаването на разрешение за износ съгласно настоящия регламент държавите-членки спазват задълженията си по отношение на санкциите, наложени с решения на Съвета или с решение на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) или с правно обвързваща резолюция на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, по-специално що се отнася до случаите на оръжейно ембарго.

Член 11

1. Държавите-членки:

- a) отказват да издадат разрешение за износ, ако заявителят има досие за съдимост за престъпно деяние, посочено в член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за задържане и процедурите за предаване между държавите-членки ⁽¹⁾ или за друго деяние, при условие че то съставлява престъпление, наказуемо с лишаване от свобода с максимален срок от най-малко четири години или с по-тежко наказание;
- b) обезсилват, спират действието, изменят или отнемат разрешение за износ, ако условията за издаването му не са били изпълнени или вече не се изпълняват.

Настоящият параграф не засяга по-строгите разпоредби на националното законодателство.

2. Когато държавите-членки откажат издаването, обезсилват, спрат действието, изменят или отнемат разрешение за износ, те уведомяват за това компетентните органи на другите държави-членки и споделят с тях съответната информация. Когато компетентните органи на дадена държава-членка са спрели действието на разрешение за износ, те съобщават на другите държави-членки своето окончателно решение в края на срока, за който е спряно действието.

3. Преди компетентните органи на държава-членка да издадат разрешение за износ съгласно настоящия регламент, те вземат под внимание всички откази по настоящия регламент, за които са били уведомени, за да проверят дали компетентните органи на друга държава-членка или държави-членки не са отказали издаването на разрешение за същата по същество сделка (относно стока със същите по същество параметри или технически характеристики и свързана със същия вносител или получател на пратка).

Те могат да се консултират първо с компетентните органи на държавата-членка или държавите-членки, които са приели решенията за отказ, обезсилване, спиране на действието, изменение или отнемане по параграфи 1 и 2. Ако след тази консултация компетентните органи на държавата-членка решат да издадат разрешение, те уведомяват компетентните органи на

другите държави-членки, като им предоставят цялата необходима информация за обосноваване на решението.

4. Цялата информация, която се споделя съгласно разпоредбите на настоящия член, трябва да бъде в съответствие с разпоредбите на член 19, параграф 2 относно поверителността.

Член 12

В съответствие с действащото национално право или практика държавите-членки съхраняват за срок от не по-малко от 20 години цялата информация, свързана с огнестрелните оръжия и, когато е целесъобразно и възможно, с техните части и основни компоненти и боеприпаси, която е необходима за проследяването и идентифицирането на тези огнестрелни оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси и за предотвратяването и разкриването на незаконния им трафик. Тази информация включва мястото и датата на издаване и срока на валидност на разрешението за износ; държавата на износ; държавата на внос; когато е приложимо, третата държава на транзит; получателя на пратката; крайния получател, ако е известен към момента на износа; описание и количество на изделията, включително поставените им маркировки.

Настоящият член не се прилага към износа, посочен в член 9.

Член 13

1. При наличието на подозрения държавите-членки изискват от третата държава на внос да потвърди получаването на изпратената доставка огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси.

2. При поискване от трета държава на износ, която към датата на износа е страна по Протокола на ООН за огнестрелните оръжия, държавите-членки потвърждават получаването на изпратената доставка огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти или боеприпаси на митническата територия на Съюза, което по правило се осигурява чрез представяне на съответните митнически документи за вноса.

3. Държавите-членки спазват параграфи 1 и 2 в съответствие с действащото национално право или практика. По-специално, що се отнася до износа, компетентният орган на държавата-членка може да реши да се обърне към износителя или да се свърже непосредствено с третата държава на внос.

Член 14

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че техните процедури за разрешаване са сигурни и че истинността на документите във връзка с разрешението може да бъде проверена или потвърдена.

Когато е целесъобразно, проверяването и потвърждаването могат да се извършват по дипломатически път.

Член 15

За да се гарантира правилното прилагане на настоящия регламент, държавите-членки вземат необходими и пропорционални мерки, за да позволят на своите компетентни органи да:

⁽¹⁾ ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.

- а) събират информация за поръчки или сделки, свързани с огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси; и
- б) проверяват доколко правилно се прилагат мерките за контрол на износа, което може, по-специално, да включва правомощието да се влиза в помещенията на лица, заинтересовани от сделка по износ.

Член 16

Държавите-членки установяват система от санкции, приложими за нарушения на настоящия регламент и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

ГЛАВА III

МИТНИЧЕСКИ ФОРМАЛНОСТИ

Член 17

1. При извършване на митническите формалности по износа на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси в митническата служба на износа износителят представя доказателства, че е получил всички необходими разрешения за износ.

2. От износителя може да бъде поискано да осигури превод на представените като доказателство документи на официален език на държавата-членка, в която се представя декларацията за износ.

3. Без да се засягат правомощията, предоставени съгласно Регламент (ЕИО) № 2913/92, държавите-членки, за срок до 10 дни, спират процедурата на износ от своята територия или, при необходимост, възпрепятстват по друг начин напускането на митническата територия на Съюза през своята територия на огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси, за които има валидно разрешение за износ, когато те имат основания да подозират, че:

- а) при издаването на разрешението не е била взета предвид информация от значение по случая или
- б) след издаването на разрешението обстоятелствата съществено са се променили.

При изключителни обстоятелства и по надлежно обосновани причини срокът може да бъде удължен до 30 дни.

4. В рамките на срока или на удължения срок по параграф 3 държавите-членки трябва да освободят огнестрелните оръжия, техните части и основни компоненти и боеприпаси или да предприемат действия съгласно член 11, параграф 1, буква б).

Член 18

1. Държавите-членки могат да предвидят митническите формалности при износа на огнестрелни оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси да се извършват само в митнически служби, оправомощени за тази цел.

2. Държавите-членки, които се възползват от възможността по параграф 1, уведомяват Комисията за надлежно оправомощените митнически служби или за последващи промени във връзка с тях. Комисията публикува тази информация в серия С на Официален вестник на Европейския съюз и ежегодно я актуализира.

ГЛАВА IV

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 19

1. Държавите-членки, в сътрудничество с Комисията и в съответствие с член 21, параграф 2, предприемат всички подходящи мерки за установяването на пряко сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи с цел повишаване на ефективността на мерките, установени с настоящия регламент. Тази информация може да включва:

- а) данни за износителите, по чието заявление за издаване на разрешение е бил постановен отказ, или за износителите, по отношение на които държавите-членки са взели решения съгласно член 11;
- б) данни за получатели на пратка или други лица, участващи в подозрителни дейности, както и за избрани маршрути, ако има такава.

2. Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета⁽¹⁾ относно взаимната помощ, и в частност разпоредбите му относно поверителността на информацията, се прилага *mutatis mutandis* към мерките по настоящия член, без да се засяга член 20 от настоящия регламент.

ГЛАВА V

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

1. Създава се Координационна група по износа на огнестрелни оръжия („Координационна група“) под председателството на представител на Комисията. Всяка държава-членка определя свой представител в групата.

Координационната група проучва всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент, които могат да бъдат повдигнати от председателя или от представител на държава-членка. Тя е обвързана от правилата за поверителност на Регламент (ЕО) № 515/97.

2. Председателят на координационната група или самата координационна група провежда консултации със съответните заинтересовани страни, засегнати от настоящия регламент, винаги когато е необходимо.

Член 21

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, приети за прилагане на настоящия регламент, включително мерките, посочени в член 16.

2. До 19 април 2012 г. всяка държава-членка уведомява останалите държави-членки и Комисията за националните

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между последните и Комисията за осигуряване на правилното прилагане на законодателството по митническите и селскостопанските въпроси (ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1).

органи, които са компетентни да прилагат членове 7, 9, 11 и 17. Въз основа на тази информация Комисията публикува списък на тези органи в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз* и ежегодно го актуализира.

3. До 19 април 2017 г., а след това — по искане на координационната група и във всеки случай — на всеки 10 години, Комисията прави преглед на прилагането на настоящия регламент и представя на Европейския парламент и Съвета доклад относно прилагането му, като този доклад може да съдържа предложения за неговото изменение. Държавите-членки предоставят на Комисията цялата подходяща информация, необходима за изготвянето на доклада, включително информация относно използването на единната процедура, предвидена в член 4, параграф 2.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 14 март 2012 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. WAMMEN

Член 22

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент се прилага от 30 септември 2013 г.

Независимо от това член 13, параграфи 1 и 2 се прилага от тридесетия ден след датата, на която Протоколът на ООН за огнестрелните оръжия влезе в сила в Европейския съюз, след сключването му съгласно член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ПРИЛОЖЕНИЕ I ⁽¹⁾

Списък на огнестрелните оръжия, техни части и основни компоненти и боеприпаси

	Описание	Код по КН ⁽¹⁾
1	Късоцевни полуавтоматични или многозарядни огнестрелни оръжия	ex 9302 00 00
2	Късоцевни еднозарядни огнестрелни оръжия с централно действие на ударника	ex 9302 00 00
3	Късоцевни еднозарядни огнестрелни оръжия с периферно действие на ударника, с обща дължина под 28 сантиметра	ex 9302 00 00
4	Дългоцевни полуавтоматични огнестрелни оръжия, пълнителят и патронникът на които могат да поберат повече от три патрона	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Дългоцевни полуавтоматични огнестрелни оръжия, пълнителят и патронникът на които не могат заедно да поберат повече от три патрона, зареждащото устройство на които е сменяем или за които не може да се гарантира, че не могат да бъдат видоизменени с помощта на обикновени инструменти в оръжия, магазинът и патронникът на които могат заедно да поберат повече от три патрона	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Дългоцевни многозарядни и полуавтоматични огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, чиято дължина не надвишава 60 сантиметра	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Полуавтоматични огнестрелни оръжия за граждански цели, които наподобяват автоматично огнестрелно оръжие	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Дългоцевни многозарядни огнестрелни оръжия, различни от изброените в точка 6	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Дългоцевни еднозарядни огнестрелни оръжия с нарезна цев	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Дългоцевни огнестрелни полуавтоматични оръжия, различни от включените в точки 4—7	ex 9303 90 00
11	Късоцевни еднозарядни огнестрелни оръжия с периферно действие на ударника, чиято обща дължина е не по-малка от 28 сантиметра	ex 9302 00 00
12	Дългоцевни еднозарядни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Части, специално предназначени за огнестрелно оръжие и основни за неговото функциониране, включително цев, затворна рама или цевна кутия, затвор или барабан, ударен механизъм или затворен блок, и всяко устройство, предназначено или пригодно да заглушава звука от изстрел с огнестрелно оръжие. Основни компоненти на тези огнестрелни оръжия: затворният механизъм, патронникът и цевта на огнестрелните оръжия, които като отделни предмети са включени в категорията на огнестрелните оръжия, на които са или са предназначени да бъдат монтирани	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Въз основа на Комбинираната номенклатура на стоки, установена в Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа.

	Описание	Код по КН ⁽¹⁾
14	Боеприпаси: целият патрон или неговите компоненти, включително гилзи, капсули, барутен заряд, куршуми или снаряди, които се използват в огнестрелно оръжие, при условие че за тези компоненти се изисква разрешение в съответната държава-членка	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Колекции и предмети за колекции с историческа стойност Антични предмети на повече от 100 години	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

⁽¹⁾ Когато са посочени ex кодове по КН, обхватът се определя чрез прилагане на кода по КН и съответното му описание, взети заедно.

За целите на настоящото приложение:

- а) „късоцевно огнестрелно оръжие“ означава огнестрелно оръжие, чиято цев не надхвърля 30 сантиметра или общата дължина на което не надвишава 60 сантиметра;
- б) „дългоцевно огнестрелно оръжие“ означава всяко огнестрелно оръжие, което не е късоцевно огнестрелно оръжие;
- в) „автоматично оръжие“ означава всяко огнестрелно оръжие, което след всеки произведен изстрел се презарежда автоматично и което може с едно натискане на спусъка да произведе серия от няколко изстрела;
- г) „полуавтоматично оръжие“ означава огнестрелно оръжие, което след всеки произведен изстрел се презарежда автоматично и което не може с едно натискане на спусъка да произведе повече от един изстрел;
- д) „многозарядно огнестрелно оръжие“ означава огнестрелно оръжие, което след произвеждане на изстрел е проектирано да бъде презареждано от пълнител или барабан чрез ръчно презареждане;
- е) „еднозарядно оръжие“ означава огнестрелно оръжие без пълнител, което се зарежда преди всеки изстрел посредством ръчно вкарване на патрона в цевта или в предвидена за това камера, разположена на входа на цевта.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

(образец на формуляр за разрешение за износ)

(по член 4 от настоящия регламент)

При предоставянето на разрешения за износ държавите-членки се стремят да посочат върху издадения документ естеството на разрешението по недвусмислен начин.

Настоящото представлява разрешение за износ, валидно във всички държави-членки на Европейския съюз до изтичане на срока си на валидност.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ		ИЗНОС НА ОГНЕСТРЕЛНИ ОРЪЖИЯ (Регламент (ЕС) № 258/2012)				
Вид разрешение						
Еднократно ☐ Многократно ☐ Общо ☐						
РАЗРЕШЕНИЕ	1	1. Износител <i>(EORI номер, ако е приложимо)</i>	№	2. Идентификационен номер на разрешението ⁽¹⁾	3. Валидно до (дата)	
				4. Информация за контакт		
		5. Получател(и) на пратката <i>(EORI номер, ако е приложимо)</i>		6. Издаващ орган		
		7. Агент(и)/представител(и) <i>(ако е различен от износителя) (EORI номер, ако е приложимо)</i>	№	8. Държава(и) на износ		Код ⁽²⁾
				9. Държава(и) на внос и номер(а) на разрешението(ята) за внос		Код ⁽²⁾
				10. Краен(и) получател(и) <i>(ако е(са) известен(и) към момента на доставката) (EORI номер, ако е приложимо)</i>		11. Трети държави на транзит <i>(ако е приложимо)</i>
				12. Държава(и)-членка(и), в която/които се предвижда да бъдат оформени митническите процедури по износа		Код ⁽²⁾
		13. Описание на изделията	14. Код по хармонизираната система или код по комбинираната номенклатура <i>(ако е приложимо — 8 цифри)</i>			
		13а. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията		
		17. Крайна употреба <i>(ако е приложимо)</i>	18. Дата на договора <i>(ако е приложимо)</i>	19. Митнически режим износ		
		20. Допълнителна информация, изисквана съгласно националното законодателство <i>(да се укаже във формуляра)</i>				
		За предварително отпечатана информация				
		По преценка на държавите-членки				
	Попълва се от издаващия орган		Печат			
	Подпис					
	Издаващ орган					
	Място и дата					

⁽¹⁾ Попълва се от издаващия орган.⁽²⁾ Вж. Регламент (ЕО) № 1172/95 на Съвета (ОВ L 118, 25.5.1995 г., стр. 10).

EUROPEAN UNION

1a. (1)	1. Износител	2. Идентификационен номер	9. Държава на внос и номер на разрешението за внос	
		5. Получател на пратката		
РАЗРЕШЕНИЕ	13.1. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
	13.2. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
	13.3. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
РАЗРЕШЕНИЕ	13.4. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
	13.5. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
	13.6. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
	13.7. Описание на изделията	14. Код на стоката (ако е приложимо — 8 цифри)		
	13a. Маркировка	15. Валута и стойност	16. Количество на изделията	
Забележка: За всеки получател на пратка се попълва отделен формуляр в съответствие с образец 1a. В част 1 на колона 22 се посочва оставащото количество, а в част 2 на колона 22 се посочва количеството, приспаданото в този случай.				

21. Нетно количество/стойност (нетно тегло или друга мерна единица, като се посочва каква е тя)		24. Митнически документ (вид и номер) или извлечение (№) и дата на извършване на приспадането	25. Държава-членка на извършване на приспадането, име и подпис, печат
22. С цифри	23. С думи за приспадането количество/стойност		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

(1) За всеки получател на пратка се попълва отделен формуляр.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 259/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 март 2012 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 648/2004 по отношение на употребата на фосфати и други фосфорни съединения в потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) В своя доклад от 4 май 2007 г. до Съвета и до Европейския парламент Комисията оцени в съответствие с Регламент (ЕО) № 648/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ употребата на фосфати в детергенти. След извършен допълнителен анализ беше заключено, че употребата на фосфати в потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини следва да бъде ограничена, за да се намали въздействието на фосфатите от детергенти по отношение на рисковете от еутрофикация и да се намалят разходите за отстраняването на фосфатите в пречиствателните станции за отпадъчни води. Намалването на тези разходи е по-значимо от разходите за замяна на фосфатите в потребителските перилни детергенти с алтернативни вещества.

(2) За получаване на ефикасни алтернативи на базираните на фосфати потребителски перилни детергенти е необходима употребата на малки количества други фосфорни съединения, а именно фосфонати, които, ако бъдат използвани във все по-големи количества, биха могли да породят опасения във връзка с опазването на околната среда. Макар че при производството на потребителски перилни детергенти и потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини е важно да се насърчи употребата на алтернативни вещества, които са по-благоприятни за околната среда от фосфатите и другите фосфорни съединения, такива вещества следва, при нормални условия на

употреба, да не представляват риск или да представляват по-малък риск за хората и/или за околната среда. Следователно системата REACH ⁽⁴⁾ следва, когато е целесъобразно, да бъде използвана за оценяване на тези вещества.

(3) Взаимодействието между фосфатите и другите фосфорни съединения изисква внимателен избор на обхвата и нивото на ограничаването на употребата на фосфати в потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини. Ограничаването следва да се прилага не само за фосфатите, но и за всички фосфорни съединения, за да се предотврати замяната на фосфатите с други фосфорни съединения. Пределната стойност на съдържанието на фосфор следва да е достатъчно ниска, за да се предотврати ефективно предлагането на пазара на базирани на фосфатите потребителски перилни детергенти, но и да е достатъчно висока, за да позволи употребата на минималното необходимо количество фосфонати в алтернативни продукти.

(4) Понастоящем не е целесъобразно да се разширяват ограниченията за употребата на фосфати и други фосфорни съединения в потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини, по отношение на детергентите за учредженски и промишлени цели на равнището на Съюза, тъй като все още не съществуват приемливи в техническо и икономическо отношение алтернативи на употребата на фосфати в посочените детергенти. Що се отнася до потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини, вероятно е алтернативите да са по-широко достъпни в близкото бъдеще. Следователно е целесъобразно да се предвиди ограничение за употребата на фосфати в тези детергенти. За да се стимулира разработването на нови продукти, такова ограничение следва да се прилага от определена бъдеща дата, до която се предполага, че алтернативите на фосфатите ще бъдат широко достъпни. Също така е целесъобразно да се определи максималното допустимо съдържание на фосфор въз основа на доказателства, включващи действащите национални ограничения за фосфора в потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини. При все това е необходимо и да се предвиди, че Комисията следва, преди това ограничение да започне да се прилага на територията на целия Съюз, да извърши обстойна оценка на пределната стойност въз основа на най-актуалните налични данни и ако е обосновано, да представи законодателно предложение. Тази оценка следва да включва въздействието върху околната среда, промишлеността и потребителите на потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини с

⁽¹⁾ ОВ С 132, 3.5.2011 г., стр. 71.

⁽²⁾ Позиция на Европейски парламент от 14 декември 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 10 февруари 2012 г.

⁽³⁾ ОВ L 104, 8.4.2004 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

- фосфорни равнища над или под пределната стойност, определена в приложение VIa, и алтернативите, като отчита въпроси като разходите за тях, наличността, ефикасността на почистването и въздействието върху пречистването на отпадъчните води.
- (5) Една от целите на настоящия регламент е опазване на околната среда чрез намаляване на еутрофикацията, причинена от фосфора в детергентите, използвани от потребителите. Следователно не би било целесъобразно да се принуждават държавите-членки, които вече имат ограничения относно фосфора в потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини, да адаптират тези ограничения преди да започне да се прилага ограничението на Съюза. Освен това е желателно на държавите-членки да бъде разрешено да въведат ограниченията, предвидени в настоящия регламент, възможно най-скоро.
- (6) С оглед подобряване на четливостта, в Регламент (ЕО) № 648/2004 следва да бъде включено определение на понятието „почистване“, вместо препратка към съответния ISO стандарт, като следва също така да бъдат включени определения за „потребителски перилен детергент“ и „потребителски детергент за автоматични съдомиялни машини“. Освен това е целесъобразно да се поясни определението за „пускане на пазара“ и да се включи определение за „предоставяне на пазара“.
- (7) С цел да се предостави точна информация във възможно най-кратък срок е целесъобразно да се модернизира начинът, по който Комисията публикува списъците с компетентните органи и одобрените лаборатории.
- (8) С цел да се адаптира Регламент (ЕО) № 648/2004 към научния и техническия прогрес, да се въведат разпоредби относно детергентите на основата на разтворители и с цел да се въведат подходящи индивидуални пределни стойности на концентрацията, основани на риска, за алергенните ароматни вещества, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на измененията на приложенията към посочения регламент, които са необходими за постигането на тези цели. От особено важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (9) Държавите-членки следва да определят правила за налагане на санкции за нарушения на Регламент (ЕО) № 648/2004 и да гарантират, че тези санкции се прилагат. Санкциите следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (10) Целесъобразно е да бъдат предвидени разпоредби за отложено прилагане на установените в настоящия регламент ограничения, с което да бъде дадена възможност на операторите, по-специално на малките и средните предприятия, да променят производствената формула на техните базирани на фосфати потребителски перилни детергенти и потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини чрез употребата на алтернативни вещества по време на обичайния им цикъл за промяна на производствената формула, с което разходите за това да бъдат сведени до минимум.
- (11) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно намаляване на въздействието на фосфатите от потребителските детергенти по отношение на рисковете от еутрофикация и намаляване на разходите за отстраняването на фосфатите в пречиствателните станции за отпадъчни води, както и гарантиране на безпроблемното функциониране на вътрешния пазар за потребителски перилни детергенти и потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, защото национални мерки с различни технически спецификации не могат да постигнат цялостно подобряване на качеството на водата, преминаваща през националните граници, и следователно тези цели могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (12) Поради това Регламент (ЕО) № 648/2004 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 648/2004 се изменя, както следва:

- 1) В член 1, параграф 2 третото и четвъртото тире се заменят със следното и се добавя пето тире:
- „— допълнително етикетирание на детергентите, включително алергенните ароматни вещества;
 - информацията, която производителите трябва да предоставят на разположение на компетентните органи и медицинския персонал на държавите-членки;
 - ограничения по отношение на съдържанието на фосфати и други фосфорни съединения в потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини.“
- 2) Член 2 се изменя, както следва:
- а) вмъкват се следните точки:
- „1а. „Потребителски перилен детергент“ означава детергент, предназначен за пране, пуснат на пазара за употреба от непрофесионалисти, включително в обществени перални.

16. „Потребителски детергент за автоматични съдомиялни машини“ означава детергент, пуснат на пазара за употреба в автоматични съдомиялни машини от непрофесионалисти.“;

б) точка 3 се заменя със следното:

„3. „Почистване“ означава процесът, чрез който нежелано отлагане се отделя от субстрат или в рамките на субстрат и се привежда в разтворено или диспергирано състояние.“;

в) точка 9 се заменя със следното:

„9. „Пускане на пазара“ означава предоставяне за пръв път на пазара на Съюза. Вносът на митническата територия на Съюза се счита за пускане на пазара.

9а. „Предоставяне на пазара“ означава всяка доставка за разпространение, потребление или употреба на пазара на Съюза в процеса на търговска дейност, срещу заплащане или безплатно.“

3) Въмъква се следният член:

„Член 4а

Ограничения по отношение на съдържанието на фосфати и други фосфорни съединения

Изброените в приложение VIа детергенти, които не отговарят на определените в посоченото приложение ограничения по отношение на съдържанието на фосфати и други фосфорни съединения, не могат да бъдат пускани на пазара, считано от посочените в същото приложение дати.“

4) В член 8 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията прави обществено достояние списъците с компетентните органи, посочени в параграф 1, и одобрените лаборатории, посочени в параграф 2.“

5) В член 11 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Освен това на опаковката на потребителските перилни детергенти и потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини трябва да фигурира информацията, предвидена в приложение VII, раздел Б.“

6) В член 12 параграф 3 се заличава.

7) Членове 13 и 14 се заменят със следното:

„Член 13

Адаптиране на приложенията

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 13а, за да въведе измененията, необходими за адаптирането на приложения I—IV, VII и VIII към научния и техническия напредък. Винаги когато това е възможно, Комисията използва европейски стандарти.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 13а, за да въведе изменения в приложенията към настоящия регламент по отношение на детергентите на основата на разтворители.

3. Когато Научният комитет по безопасност на потребителите определи основани на риска индивидуални пределни стойности на концентрацията на алергенните ароматни вещества, Комисията съответно приема делегирани актове в съответствие с член 13а, за да адаптира пределната стойност 0,01 %, посочена в раздел А от приложение VII.

Член 13а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 13, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 19 април 2012 г. до 19 юли 2016 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за нови срокове от пет години, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно подновяване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки петгодишен срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 13, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 14

Клауза за свободно движение

1. Държавите-членки не забраняват, ограничават или възпрепятстват предоставянето на пазара на детергенти и/или повърхностноактивни вещества, предназначени да влизат в състава на детергенти, когато тези продукти отговарят на изискванията на настоящия регламент, на основания, посочени в него.

2. Държавите-членки могат да запазят съществуващите или да определят нови национални правила, засягащи ограниченията по отношение на съдържанието на фосфати и други фосфорни съединения в детергентите, за които в приложение VIa не са посочени никакви ограничения по отношение на съдържанието, когато това е оправдано, поспециално от съображения, като например опазване на общественото здраве или опазване на околната среда, и при наличието на приемливи в техническо и икономическо отношение алтернативи.

3. Държавите-членки могат да запазят националните правила, които са били в сила на 19 март 2012 г., относно ограниченията на съдържанието на фосфати и други фосфорни съединения в детергенти, за които установените в приложение VIa ограничения все още не са приложими. Такива съществуващи национални мерки се докладват на Комисията до 30 септември 2012 г. и могат да останат в сила до датата, от която се прилагат установените в приложение VIa ограничения.

4. Счита се от 19 март 2012 г. до 31 декември 2016 г. държавите-членки могат да приемат национални правила за прилагане на ограничението върху съдържанието на фосфати и други фосфорни съединения, установено в точка 2 от приложение VIa, когато това е оправдано, в частност от съображения, като например опазване на общественото здраве или опазване на околната среда, и при наличието на приемливи в техническо и икономическо отношение алтернативи. Държавите-членки нотифицират тези мерки на Комисията в съответствие с Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (*).

5. Комисията прави обществено достояние списъка с национални мерки, посочени в параграфи 3 и 4.

(*) ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.“

8) В член 15 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Ако една държава-членка има основание да счита, че макар да отговаря на изискванията на настоящия регламент, даден детергент представлява риск за безопасността или за здравето на хората или на животните, или представлява риск за околната среда, тя може да вземе всички необходими временни мерки, които съответстват на естеството на риска, за да гарантира, че въпросният детергент вече не представлява такъв риск, че е изтеглен от пазара или иззет в рамките на разумен срок, или че неговата наличност е ограничена по друг начин.

Държавата-членка информира незабавно останалите държави-членки и Комисията, като уточнява основанията за своето решение.“

9) Член 16 се заменя със следното:

„Член 16

Доклад

1. До 31 декември 2014 г. Комисията, като взема предвид информацията от държавите-членки относно съдър-

жанието на фосфор в потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини, пуснати на пазара на техните територии и с оглед на съществуващата или нова научна информация, с която разполага, относно веществата, които са включени във формулите със съдържание на фосфати и алтернативните формули, извършва обстойна оценка на това, дали следва да се измени ограничението, установено в точка 2 от приложение VIa. Тази оценка включва анализ на въздействието върху околната среда, промишлеността и потребителите на потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини със съдържание на фосфор над или под пределната стойност, предвидена в приложение VIa, като отчита въпроси като разходи, наличност, ефикасност на почистването и въздействие върху пречистването на отпадъчните води. Комисията представя тази обстойна оценка на Европейския парламент и на Съвета.

2. Освен това, ако въз основа на посочената в параграф 1 обстойна оценка Комисията счете, че ограничението относно фосфати и други фосфорни съединения, използвани в потребителските домакински детергенти за автоматични съдомиялни машини, се нуждае от преразглеждане, тя представя до 1 юли 2015 г. подходящо законодателно предложение. Всяко такова предложение трябва да има за цел свеждане до минимум на отрицателното въздействие на всички потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини върху околната среда в по-широк мащаб, като същевременно отчита всички икономически разходи, съгласно установеното в обстойната оценка. Освен ако Европейският парламент и Съветът, въз основа на такова предложение, не решат друго в срок до 31 декември 2016 г., установената в точка 2 от приложение VIa пределна стойност става горна граница за съдържанието на фосфор в потребителските детергенти за автоматични съдомиялни машини, считано от датата, предвидена в посочената точка.“

10) Член 18 се заменя със следния текст:

„Член 18

Санкции

Държавите-членки определят правилата за приложимите санкции при нарушаване на настоящия регламент и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Това може също така да включва подходящи мерки, които позволяват на компетентните органи на държавите-членки да предотвратят предоставянето на пазара на детергенти или повърхностноактивни вещества за детергенти, които не са в съответствие с настоящия регламент. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки уведомяват Комисията незабавно за тези разпоредби и за всяко засягащо ги последващо изменение.

Правилата включват мерки, позволяващи на компетентните органи на държавите-членки да задържат пратките от детергенти, които не отговарят на изискванията по настоящия регламент.“

11) Текстът в приложението към настоящия регламент се вмъква като приложение VIa към Регламент (ЕО) № 648/2004.

12) Приложение VII се изменя, както следва:

а) в раздел А се заличава следният текст:

„Когато в зависимост от риска впоследствие от SCCNFP са установени индивидуални пределни концентрации на алергенните ароматни вещества, Комисията предлага приемането на тези пределни стойности, които заменят посочената по-горе пределна стойност от 0,01 %. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 12, параграф 3.“;

б) раздел Б се заменя със следното:

„Б. Етикетирание на информацията за дозировка

В съответствие с изискванията на член 11, параграф 4 при етикетирането се прилагат следните разпоредби за опаковките на детергентите, продавани на масовия потребител.

Потребителски перилни детергенти

Опаковките на детергентите, продавани на масовия потребител и предназначени за пране, трябва да съдържат следните данни:

- препоръчителните количества и/или указания за дозиране, изразени в милилитри или в грамове, съответстващи на стандартното натоварване на една перална машина, за използване с мека, средно твърда и твърда вода, както и указания за един или два цикъла на пране,
- при „класическо“ пране — броят на стандартните зареждания на една перална машина с „нормално замърсени“ текстилни изделия, а при пране на фини текстилни изделия — броят на стандартните зареждания на една перална машина с леко замърсени текстилни изделия, които могат да бъдат изпрани със съдържанието на една опаковка, при използване на вода със средна твърдост, отговаряща на 2,5 милимола CaCO_3/l ,

— ако заедно с продукта се предоставя дозаторна чашка, нейната вместимост се отбелязва също в милилитри или в грамове и се посочват указания за дозата детергент, съответстващ на стандартното натоварване на една перална машина, за използване съответно с мека, средно твърда и твърда вода.

Стандартното натоварване за едно изпиране с перална машина е 4,5 kg сух текстил при „класическо“ пране и 2,5 kg сух текстил при „специални“ видове пране съгласно определенията, дадени в Решение 1999/476/ЕО на Комисията от 10 юни 1999 г. за установяване на екологичните критерии за предоставяне на екоетикет на Общността за перилните детергенти (*). Даден детергент се счита за „класически“ освен когато производителят предвижда предимно употреба на детергента, при която се щадят тъканите, например пране при ниска температура, при нежни и цветни материи.

Потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини

Опаковките на детергентите, продавани на масовия потребител и предназначени за употреба като детергенти за автоматични съдомиялни машини, трябва да съдържат следните данни:

— стандартната доза, изразена в грамове или милилитри, или брой таблетки за основния цикъл на измиване, за нормално замърсени съдове за сервиране в напълно натоварена съдомиялна машина за 12 комплекта, като се има предвид, където е приложимо, използването на мека, средно твърда и твърда вода.

(*) ОВ L 187, 20.7.1999 г., стр. 52. Решение, изменено с Решение 2011/264/ЕС (ОВ L 111, 30.4.2011 г., стр. 34).“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 14 март 2012 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. WAMMEN

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ VIa

ОГРАНИЧЕНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА ФОСФАТИ И ДРУГИ ФОСФОРНИ СЪЕДИНЕНИЯ

Детергент	Ограничения	Дата, от която се прилага ограничението
1. Потребителски перилни детергенти	Не могат да бъдат пускани на пазара, ако общото тегловно съдържание на фосфор е 0,5 грама или повече в препоръчителното количество детергент, който да се използва при основния цикъл от процеса на изпиране за стандартно зареждане на перална машина, както е определено в раздел Б от приложение VII за твърда вода — за „нормално замърсени“ текстилни изделия при „класическо“ пране; — за „леко замърсени“ текстилни изделия при пране на фини текстилни изделия.	30 юни 2013 г.
2. Потребителски детергенти за автоматични съдомиялни машини	Не могат да бъдат пускани на пазара, ако общото тегловно съдържание на фосфор е 0,3 грама или повече за стандартна доза, както е определено в раздел Б от приложение VII	1 януари 2017 г.“

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 260/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 март 2012 година

за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаването на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) За правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо създаването на интегриран пазар за електронни плащания в евро без разлики между националните и презграничните плащания. В тази връзка проектът за единна зона за плащания в евро (SEPA) е насочен към разработването на общи за Съюза платежни услуги, които да заменят настоящите национални услуги. В резултат на въвеждането на открити, общи платежни стандарти, правила и практики, както и чрез интегрираното обработване на плащанията SEPA следва да осигури на европейските граждани и предприятия сигурни и удобни за ползване платежни услуги в евро на конкурентни цени. Това следва да се прилага за плащания в SEPA, извършвани във или извън рамките на националните граници, при едни и същи основни условия и в съответствие с еднакви права и задължения, независимо от местоположението в Съюза. SEPA следва да бъде завършена по начин, който да улеснява достъпа на нови участници на пазара и разработването на нови продукти, както и да създава благоприятни условия за засилената конкуренция в областта на платежните услуги и безпрепятствено развитие и бързо внедряване в рамките на Съюза на нововъведенията, свързани с плащанията. По този начин подобренията икономии от мащаба, увеличената оперативна ефикасност и засилената конкуренция следва да доведат до оптимално въздействие в посока намаляване на цените на електронните платежни услуги в евро. Последствията от това следва да са значителни, особено в държавите-членки, в които плащанията са относително скъпи в сравнение с други държави-

членки. Следователно преходът към SEPA не следва да води до общо повишаване на цените за ползвателите на платежни услуги (ППУ), и в частност за потребителите. Вместо това, в случаите когато ППУ е потребител, следва да се насърчава прилагането на принципа да не се налагат по-високи такси. Комисията ще продължи да наблюдава развитието на цените в сектора на платежните услуги и се приканва да представя ежегоден анализ по този въпрос.

(2) Успехът на SEPA е много важен както от икономическа, така и от политическа гледна точка. SEPA е в пълно съответствие със стратегията „Европа 2020“ за по-интелигентна икономика, в която благоденствието се дължи на иновациите и на по-ефикасното използване на наличните ресурси. Както Европейският парламент в резолюциите си от 12 март 2009 г. ⁽⁴⁾ и 10 март 2010 г. ⁽⁵⁾ относно въвеждането на SEPA, така и Съветът в заключенията си от 2 декември 2009 г. подчертаха значението на бързото преминаване към SEPA.

(3) С Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар ⁽⁶⁾ се осигурява модерна правна основа за създаването на вътрешен пазар на плащанията, в който SEPA е основен елемент.

(4) С Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността ⁽⁷⁾ също се предвиждат редица улесняващи успеха на SEPA мерки, като включването на презграничните директни дебити в обхвата на принципа на равни такси и достъпността за директните дебити.

(5) Усилията на банковия сектор за саморегулиране чрез инициативата SEPA се оказаха недостатъчни, за да подтикнат както доставчиците, така и ползвателите към съгласувано преминаване към общи за Съюза схеми за кредитен превод и директен дебит. По-специално не бяха отчетени по задоволителен и прозрачен начин интересите на потребителите и другите ползватели. Следва да бъде взета предвид позицията на всички заинтересовани страни. Освен това този процес на саморегулиране не беше подчинен на подходящи управленски механизми, което донякъде би могло да обясни бавното приемане на SEPA от ползвателите. Въпреки че създаденият неотдавна Съвет на SEPA представлява значително подобрене в областта на управлението на проекта SEPA, принципно и формално управлението до голяма

⁽¹⁾ ОВ С 155, 25.5.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 218, 23.7.2011 г., стр. 74.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 14 февруари 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 28 февруари 2012 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 87 Е, 1.4.2010 г., стр. 166.

⁽⁵⁾ ОВ С 349 Е, 22.12.2010 г., стр. 43.

⁽⁶⁾ ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 266, 9.10.2009 г., стр. 11.

- степен остава в Европейския платежен съвет (ЕПС). Следователно Комисията следва да направи преглед на правилата за управление на целия проект за SEPA преди края на 2012 г. и, когато е необходимо, да направи предложение. При този преглед следва да бъдат проучени внимателно, *inter alia*, съставът на ЕПС, взаимодействието между ЕПС и общата управленска структура, като например Съвета на SEPA, както и ролята на тази обща структура.
- (6) Единствено с бързо и мащабно преминаване към общи за Съюза механизми за кредитни преводи и директни дебити ще се реализират изцяло ползите от интегрирания пазар на платежни услуги, така че да се премахнат високите разходи за едновременното поддържане на SEPA и на вече установените продукти. Следователно е необходимо да се установят правила, уреждащи изпълнението на всички операции по кредитен превод и директен дебит в евро в рамките на Съюза. На този етап обаче не следва да се включват картовите операции, тъй като общите стандарти за картови плащания в Съюза все още са в процес на разработване. Тези правила не следва да се прилагат и за наличните парични преводи, вътрешно обработените плащания, платежните операции с голям размер, плащанията между доставчици на платежни услуги (ДПУ) за тяхна собствена сметка и плащанията по мобилен телефон или чрез други телекомуникационни средства, или цифрово или информационно-технологично устройство, тъй като тези платежни услуги все още не са съпоставими нито с кредитните преводи, нито с директните дебити. Независимо от това, когато на мястото на извършване на продажбата се използва платежна карта или друго устройство, като например мобилен телефон, за нареждане на платежна операция на мястото на продажбата или от разстояние, което пряко води до кредитен превод или директен дебит до или от платежна сметка, идентифицирана посредством съществуващия национален основен номер на банкова сметка (BBAN) или международния номер на банкова сметка (IBAN), тази платежна операция следва да бъде включена. В допълнение не е целесъобразно настоящият регламент да се прилага за плащания, извършвани посредством платежни системи за големи плащания, предвид техните особени характеристики, а именно висока степен на приоритет, неотложност и предимно голям размер. Това изключение не следва да се прилага за плащанията по директни дебити, освен ако платещът изрично не поиска плащането да се извърши посредством платежна система за големи плащания.
- (7) Понастоящем съществуват няколко платежни услуги, главно за плащания по Интернет, които също използват IBAN и бизнес идентификационния код (BIC) и са основани на кредитни преводи или директни дебити, като имат обаче и допълнителни характеристики. Очаква се тези услуги да надхвърлят настоящите национални граници и да удовлетворят потребителското търсене на иновативни, сигурни и евтини платежни услуги. За да се избегне изключването на такива услуги от пазара, уредбата на крайните срокове за кредитни преводи и директни дебити, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага само за кредитните преводи и директните дебити, които стоят в основата на тези операции.
- (8) При по-голямата част от платежните операции в Съюза е възможно да се идентифицира конкретна платежна сметка, като се използва единствено IBAN, без допълнително да се посочва BIC. В съответствие с това обстоятелство банките в редица държави-членки вече са създали указател, база данни или друг технически способ за идентифициране на BIC, съответстващ на конкретен IBAN. BIC се изисква само при много малък, остатъчен брой случаи. Изглежда неоправдано и прекалено обременяващо всички платци и получатели в рамките на Съюза да бъдат задължавани в допълнение към IBAN винаги да посочват и BIC предвид малкия брой случаи, в които това е необходимо понастоящем. Много по-лесно би било ДПУ и други лица да намерят решение и премахнат случаите, при които платежната сметка не може да бъде идентифицирана недвусмислено посредством даден IBAN. Следователно необходимите технически средства следва да бъдат разработени така, че всички ползватели да могат да идентифицират недвусмислено определена платежна сметка единствено посредством IBAN.
- (9) За да се изпълни даден кредитен превод, платежната сметка на получателя трябва да бъде достъпна. Следователно, за да бъде насърчено въвеждането на общи за Съюза услуги по кредитен превод и директен дебит, е необходимо да бъде установено задължение за достъпност в рамките на Съюза. Освен това за подобряването на прозрачността е необходимо това задължение, както и задължението за достъпност за директни дебити, установено в Регламент (ЕО) № 924/2009, да бъдат включени в един акт. Всички платежни сметки на получатели, достъпни за национални кредитни преводи, следва също така да бъдат достъпни посредством обща за Съюза схема за кредитен превод. Всички платежни сметки на платци, достъпни за национални директни дебити, следва също така да бъдат достъпни посредством обща за Съюза схема за директен дебит. Това следва да се прилага независимо от това, дали ДПУ е взел решение да участва в конкретна схема за кредитен превод или директен дебит.
- (10) Техническата оперативна съвместимост е предпоставка за конкуренцията. За създаването на интегриран пазар на системите за електронни плащания в евро е необходимо пред обработването на кредитните преводи и директните дебити да няма технически пречки или пречки, свързани с бизнес правила, като например задължително присъединяване към повече от една система за сепълмент при презгранични плащания. Кредитните преводи и директните дебити следва да се извършват в рамките на схема, чиито основни правила — възприети от представящите мнозинство от ДПУ в по-голямата част от държавите-членки и съставляващи мнозинство от ДПУ в Съюза — са еднакви по отношение на презграничните и националните операции по кредитен превод и директен дебит. Когато съществува повече от една платежна система за обработване на такива плащания, тези платежни системи следва да са оперативни съвместими помежду си, като се използват общи за Съюза и международни стандарти, така че всички ДПУ и всички ДПУ да могат да се ползват от предимствата на безпрепятственото извършване на малки плащания в евро в рамките на Съюза.

- (11) Предвид особените характеристики на бизнес пазара, въпреки че всички схеми за кредитен превод или директен дебит между предприятия следва да бъдат съобразени с всички останали разпоредби на настоящия регламент, включително да имат едни и същи правила за презгранични и национални операции, изискването участниците да представляват мнозинството от ДПУ в по-голямата част от държавите-членки следва да се прилага само доколкото ДПУ, предоставящи услуги по кредитен превод или по директен дебит между предприятия, представляват мнозинството от ДПУ в по-голямата част от държавите-членки, в които се предлагат подобни услуги, и съставляват мнозинство от ДПУ, предоставящи подобни услуги в рамките на Съюза.
- (12) Ключов фактор за осигуряването на оперативна съвместимост между платежните системи е набелязването на технически изисквания, които недвусмислено да определят параметрите, на които трябва да отговарят общите за Съюза платежни схеми, които ще бъдат разработени съгласно подходящи правила за управление. Тези технически изисквания не следва да ограничават гъвкавостта и иновациите, а да бъдат открити и неутрални по отношение на възможните промени и подобрения на пазара на плащания. Техническите изисквания следва да бъдат разработени, като се отчитат особените характеристики на кредитните преводи и директните дебити, по-специално по отношение на съдържателните се в платежното съобщение данни.
- (13) Важно значение има предприемането на мерки за укрепване на доверието на ППУ в използването на подобни услуги, особено за директни дебити. Тези мерки следва да позволят на платците да разпоредят на своя ДПУ да ограничи събирането по директен дебит до определен размер или определена периодичност и да изготви специални списъци с допустими или забранени получатели. В рамките на създаването на общи за Съюза схеми за директен дебит е целесъобразно потребителите да могат да се ползват от такива проверки. Независимо от това за практическото приложение на подобни проверки за получателите е от значение ДПУ да могат да правят такива проверки въз основа на IBAN и — през преходен период и само когато е необходимо — въз основа на BIC или на друг уникален идентификатор на определени получатели. Други приложими права на ползвателите вече са установени в Директива 2007/64/ЕО и следва да бъдат изцяло гарантирани.
- (14) Техническото стандартизиране е крайъгълният камък на интегрирането на мрежи като тези на пазара на плащания в Съюза. От определена дата нататък стандартите, разработени от международни или европейски органи по стандартизация, следва да са задължителни при всички съответни операции. В контекста на плащанията такива задължителни стандарти са IBAN, BIC, както и универсалният стандарт за съобщения във финансовия сектор „ISO 20022 XML“. Следователно използването им от всички ДПУ представлява необходима предпоставка за пълната оперативна съвместимост в рамките на Съюза. По-специално задължителното използване на IBAN, а при необходимост — и на BIC, следва да се насърчава посредством всестрани мерки за осведомяване и улеснение в държавите-членки, така че да се постигне гладък и безпроблемен преход към общи за Съюза кредитни преводи и директни дебити, в частност за потребителите. ДПУ следва да могат да се споразумеят, на двустранна или многостранна основа, за разширяване на основния набор от обозначения на латиница, установен за целите на регионалните разновидности на стандартизираните SEPA съобщения.
- (15) От изключително важно значение е всички участници, и особено гражданите на Съюза да бъдат достатъчно и своевременно информирани, така че да са напълно подготвени за промените, произтичащи от SEPA. Следователно ключови заинтересовани страни, като например ДПУ, публичните администрации и националните централни банки, както и други основни ползватели на редовни плащания следва да провеждат конкретни и мащабни информационни кампании, съответстващи на нуждите на тяхната публика и съобразени с нея, с цел по-високо ниво на осведоменост и подготовка на гражданите за преминаването към SEPA. Необходимо е по-специално гражданите да бъдат запознати с преминаването от BBAN към IBAN. Най-подходящи за координирането на подобни кампании са националните координационни комитети за SEPA.
- (16) За да се даде възможност за протичането на съгласуван процес на преход в интерес на осигуряването на яснота и опростеност за потребителите, е уместно да бъде определен един краен срок за преминаването, към изтичането на който операциите по кредитен превод и директен дебит следва да бъдат съобразени с тези технически изисквания, като същевременно пазарът остане открит за допълнителни промени и нововъведения.
- (17) Държавите-членки следва да могат да разрешат на ДПУ в рамките на преходен период да допускат потребителите да продължат да използват BBAN за национални платежни операции, при условие че е осигурена оперативна съвместимост чрез техническо и сигурно преобразуване на BBAN в съответния идентификатор на платежна сметка от съответния ДПУ. ДПУ не следва да налага преки или косвени такси или да изисква други възнаграждения във връзка с тази услуга.
- (18) Въпреки че равнището на развитие на услугите по кредитен превод и директен дебит в отделните държави-членки е различно, един общ краен срок след изтичането на подходящ период за въвеждане, който да позволява протичането на всички необходими процеси, би допринесъл за координирано, съгласувано и интегрирано преминаване към SEPA и би спомогнал за предотвратяване на SEPA на две скорости, което би предизвикало по-голямо объркване сред потребителите.
- (19) На ДПУ и ППУ следва да се даде достатъчно време за приспособяване към тези технически изисквания, но този срок за приспособяване не следва да води до ненужно забавяне на осигуряването на предимства за потребителите или до санкциониране на усилията на предприемчивите оператори, които вече са преминали към SEPA. За националните и презграничните платежни операции ДПУ следва да предоставят на своите клиенти на дребно необходимите технически услуги с цел да се гарантира гладко и сигурно преминаване към техническите изисквания, установени в настоящия регламент.

- (20) Важно е на платежния отрасъл да се осигури правна яснота относно бизнес моделите за директни дебити. Регулирането на многостранните обменни такси за директен дебит е ключов фактор за установяването на неутрални условия на конкуренция за всички ДПУ и за създаването на единен пазар за директни дебити. Таксите върху операциите, които не могат да бъдат правилно изпълнени поради отхвърляне, отказ, връщане или отменяне или водят до обработка на изключения (т.нар. „R-операции“, при които буквата „R“ може да обозначава „rejection“ — „отхвърляне“, „refusal“ — „отказ“, „return“ — „връщане“, „reversal“ — „отменяне“, „revocation“ — „оттегляне“, и „requests for cancellation“ — „искане за анулиране“), биха могли да спомогнат за ефикасното разпределяне на разходите в рамките на вътрешния пазар. Следователно изглежда, че забраната на многостранните обменни такси ще спомогне за създаването на ефективен европейски пазар на директни дебити. Въпреки това при определени условия следва да бъдат допускани таксите върху „R-операциите“. В интерес на прозрачността и защитата на потребителите ДПУ трябва да предоставят на потребителите ясна и разбираема информация относно таксите върху „R-операциите“. При всички случаи регулирането на „R-операциите“ не засяга прилагането на членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Освен това следва да се отбележи, че по принцип директните дебити и картовите плащания имат различни характеристики, по-специално по отношение на по-голямата възможност за получателите да предложат стимули за използване на директни дебити от страна на платците чрез вече съществуващ договор между получателя и платеца, докато при картовите плащания подобен договор не съществува и платежната операция често е единично и нередовно събитие. Следователно разпоредбите относно многостранните обменни такси при директни дебити не засягат основания на правилата за конкуренция на Съюза анализ на многостранните обменни такси при операциите с платежни карти. Забраната съгласно настоящия регламент не се прилага за допълнителни опционални услуги, когато те ясно и недвусмислено се различават от основните услуги по директен дебит и когато ДПУ и ППУ имат пълната свобода да предлагат или използват такива услуги. Въпреки това по отношение на тях следва да се прилагат правилата за конкуренция на Съюза и националните правила за конкуренция.
- (21) Следователно възможността за налагане на многостранни обменни такси върху националните и презграничните директни дебити следва да бъде ограничена във времето и следва да бъдат определени общи условия за прилагането на обменни такси върху „R-операциите“.
- (22) Комисията следва да наблюдава равнището на таксите върху „R-операциите“ в рамките на Съюза. С течение на времето равнището на таксите върху „R-операциите“ в рамките на вътрешния пазар следва да се сближи, така че между държавите-членки да няма разлики, застрашаващи равните условия на конкуренция.
- (23) В някои държави-членки съществуват установени платежни услуги, които са свързани с кредитни преводи или директни дебити, но се характеризират и с много специфични функции, често поради правни или исторически причини. Обемът на операциите при тези услуги обикновено е незначителен. Поради това тези услуги биха могли да бъдат отнесени към нишовите продукти. Пазарните участници и от двете страни биха имали полза от въвеждането на преходен период за тези нишови продукти, който да е достатъчно дълъг, за да ограничи въздействието от преминаването за ППУ, тъй като по такъв начин тези пазарни участници биха могли да съсредоточат усилията си върху преминаването на основната част от кредитните преводи и директните дебити, което от своя страна би позволило по-ранното реализиране на по-голямата част от възможни ползи от интегрирания пазар на плащанията в Съюза. В някои държави-членки съществуват специфични инструменти за директен дебит, които много приличат на операциите с платежна карта, доколкото платецът използва карта на мястото на продажбата, за да нареди платежната операция, но основната платежна операция е схема за директен дебит. При такива платежни операции картата се използва единствено за четене на данните с цел да се улесни електронното издаване на съгласието, което платецът трябва да подпише в момента на продажбата. Въпреки че подобни платежни услуги не могат да бъдат класифицирани като нишов продукт, съществува необходимост от преходен период по отношение на такива плащания предвид съществения обем на операциите. Този преходен период следва да бъде с достатъчна продължителност, за да се даде възможност на заинтересованите страни да въведат подходящ заместител в рамките на SEPA.
- (24) За правилното функциониране на вътрешния пазар на плащания е изключително важно платци като потребителите, предприятията или публичните органи да могат да изпращат кредитни преводи към платежни сметки на получатели, чиито ДПУ са разположени в друга държава-членка и са достъпни в съответствие с настоящия регламент.
- (25) За да се гарантира плавен преход към SEPA, всяко валидно разрешение на получателя за събиране на периодично повтарящи се директни дебити в установена схема следва да остане валидно след крайния срок за преминаване, определен в настоящия регламент. Подобно разрешение следва да се счита за съгласие, дадено на ДПУ на платеца да изпълнява периодично повтарящите се директни дебити, събирани от получателя при спазване на настоящия регламент, при липса на национално право, свързано с продължаването на валидността на съгласията, или на клиентски споразумения за изменение на съгласията за директен дебит, което да позволява тяхното продължаване. Правата на потребителите обаче трябва да бъдат защитени и когато по съществуващи съгласия за директен дебит съществуват безусловни права на възстановяване на средства, тези права следва да бъдат запазени.
- (26) На компетентните органи следва да бъдат предоставени правомощия да изпълняват ефикасно задълженията си по наблюдение и да предприемат всички необходими мерки, включително разглеждане на възражения, за да се гарантира спазването на настоящия регламент от страна на ДПУ. Държавите-членки също така следва да осигурят възможност за подаване на възражения срещу ДПУ, които не спазват настоящия регламент, както и за ефективното и ефикасно гарантиране на спазването на

настоящия регламент по административен или съдебен ред. С цел насърчаване на спазването на настоящия регламент компетентните органи в различните държави-членки следва да сътрудничат помежду си и, когато е целесъобразно, с Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните централни банки на държавите-членки, както и с други съответни компетентни органи, като Европейския надзорен орган (Европейския банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ (ЕБО), определени съгласно приложимото спрямо ДПУ законодателство на Съюза или национално законодателство.

- (27) Държавите-членки следва да установят система от санкции, приложими за нарушения на настоящия регламент, и да гарантират, че тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи, както и че се прилагат. Тези санкции не следва да се прилагат за потребителите.
- (28) За осигуряването на възможност за разрешаване на споровете при неправилно прилагане на настоящия регламент или при възникване на спорове между ППУ и ДПУ, свързани с права и задължения, възникнали съгласно настоящия регламент, държавите-членки следва да създадат подходящи и ефективни извънсъдебни процедури за разглеждане на възражения и за разрешаване на спорове. Държавите-членки следва да могат да решат тези процедури да се прилагат само за потребителите или само за потребителите и микропредприятията.
- (29) Комисията следва да представи пред Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, ЕБО и ЕЦБ доклад относно прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът следва да се придружава от предложение за изменение на настоящия регламент.
- (30) С цел да се гарантира актуалността на техническите изисквания за кредитните преводи и директните дебити в евро на Комисията следва да бъде предоставено правомощието в съответствие с член 290 ДФЕС да приема делегирани актове във връзка с тези технически изисквания. В Декларацията (№ 39) относно член 290 ДФЕС, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, Конференцията отбеляза намерението на Комисията при изработването на проектите си на делегирани актове в областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с определените от държавите-членки експерти в съответствие с нейната установена практика. От съществено значение е по време на подготвителната работа Комисията да провежда подходящи и прозрачни консултации, включително с ЕЦБ и всички заинтересовани страни. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да гарантира едновременно и своевременно изпращане по подходящ начин на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.
- (31) Тъй като ДПУ, разположени в държавите-членки, чиято парична единица е различна от еврото, най-вероятно ще се нуждаят от специална допълнителна подготовка наред с тази, свързана с пазара на платежни услуги за техните

национални валути, на тези ДПУ следва да бъде позволено да отложат прилагането на техническите изисквания за определено време. Държавите-членки, чиято парична единица е различна от еврото, обаче следва да спазват техническите изисквания с цел да се създаде същинска европейска зона за плащания, която ще укрепи вътрешния пазар.

- (32) От съществено значение за осигуряването на широка обществена подкрепа за SEPA е високото равнище на защита на платците, особено при операциите по директен дебит. Действащата понастоящем само в общо-европейски план схема за директен дебит за потребители, разработена от ЕПС, предвижда безусловно право на възстановяване във връзка с разрешени плащания, при което не се изисква обосноваване, през период от осем седмици от датата, на която са задължени средствата, докато съгласно членове 62 и 63 от Директива 2007/64/ЕО това право на възстановяване зависи от няколко условия. С оглед на преобладаващата на пазара ситуация и поради необходимостта от осигуряване на по-висока степен на защита на потребителите, въздействието на тези разпоредби следва да бъде оценено в доклада, който Комисията представя най-късно до 1 ноември 2012 г. в съответствие с член 87 от Директива 2007/64/ЕО пред Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и ЕЦБ и който при необходимост се придружава от предложение за преразглеждане на посочената директива.
- (33) При обработката на лични данни съгласно настоящия регламент се прилага Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽²⁾. Преминаването към SEPA и въвеждането на общи стандарти и правила за плащанията следва да се основават на спазване на националното право относно защитата на чувствителни лични данни в държавите-членки и следва да гарантират интересите на гражданите на Съюза.
- (34) Финансовите съобщения във връзка с плащанията и преводите в SEPA не попадат в приложното поле на Споразумението между Европейския съюз и Съединените американски щати от 28 юни 2010 г. относно обработката и изпращането на данни за финансови съобщения от Европейския съюз до Съединените щати за целите на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма⁽³⁾.
- (35) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно установяването на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради неговите мащаб и последици, може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽³⁾ ОВ L 195, 27.7.2010 г., стр. 5.

- (36) Съгласно член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 924/2009 държавите-членки премахват националните задължения за отчитане въз основа на сетълмент, наложени на ДПУ за целите на статистическото отчитане на платежния баланс, които са свързани с платежни операции на техни клиенти на стойност до 50 000 EUR. Събирането на статистически данни за платежния баланс въз основа на операции по сетълмент започна след премахването на валутния контрол и досега представляваше важен източник на данни, наред с други източници, като например преките изследвания, като допринасяше за доброто качество на статистическите данни. От началото на 1990 г. някои държави-членки решиха да разчитат повече на информация, отчетена пряко от предприятията и домакинствата, отколкото на данните, отчетени посредством банките от името на техните клиенти. Въпреки че отчитането въз основа на сетълмент представлява решение, което от гледна точка на обществото като цяло намалява разходите за съставяне на платежния баланс, като същевременно гарантира добро качество на статистическите данни, конкретно по отношение на презграничните плащания поддържането на такова отчитане в някои държави-членки може да е по-малко ефикасно и да увеличи разходите. Тъй като една от целите на SEPA е да се намалят разходите за презграничните плащания, отчитането на платежния баланс въз основа на сетълмент следва да се премахне изцяло.
- (37) За повишаването на правната сигурност е целесъобразно определените в член 7 от Регламент (ЕО) № 924/2009 крайни срокове за многостранните обменни такси да бъдат приведени в съответствие с разпоредбите в настоящия регламент.
- (38) Следователно Регламент (ЕО) № 924/2009 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и приложно поле

1. С настоящия регламент се определят правилата за кредитни преводи и директни дебити в евро в рамките на Съюза, когато доставчикът на платежни услуги на платеца и доставчикът на платежни услуги на получателя са разположени в Съюза или когато единственият доставчик на платежни услуги (ДПУ) по платежната операция е разположен в Съюза.
2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:
- платежни операции, извършвани между или в рамките на ДПУ, включително техни представители или клонове, за тяхна собствена сметка;
 - платежните операции, чиито обработка и сетълмент се осигуряват от платежни системи за големи плащания, с изключение на платежни операции по директен дебит, за които платецът не е поискал изрично да бъдат извършени посредством платежни системи за големи плащания;
 - платежните операции, извършвани чрез платежна карта или сходно устройство, включително тегления на пари в брой, освен ако платежната карта или сходното устройство се

използва единствено за генериране на необходимата информация за директно извършване на кредитен превод или директен дебит към и от платежна сметка, идентифицирана посредством BBAN или IBAN;

- платежните операции, извършвани посредством телекомуникационно, цифрово или информационно-технологично устройство, ако такива платежни операции не водят до кредитен превод или директен дебит към и от платежна сметка, идентифицирана посредством BBAN или IBAN;
- операции по налични парични преводи по смисъла на член 4, точка 13 от Директива 2007/64/ЕО;
- платежни операции, при които се прехвърлят електронни пари по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор над дейността на институциите за електронни пари⁽¹⁾, освен ако такива операции не водят до кредитен превод или директен дебит до и от платежна сметка, идентифицирана посредством BBAN или IBAN.

3. Когато платежните схеми са основани на платежни операции по кредитни преводи или директни дебити, но се характеризират и с допълнителни незадължителни функции или услуги, настоящият регламент се прилага само за кредитните преводи и директните дебити, които стоят в основата на операцията.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- „кредитен превод“ е национална или презгранична платежна услуга за заверяване на платежната сметка на получателя, при която се извършват една или няколко платежни операции от платежната сметка на платеца посредством ДПУ, който поддържа платежната сметка на платеца, въз основа на разпореждане, дадено от платеца;
- „директен дебит“ е национална или презгранична платежна услуга за задължаване на платежната сметка на платеца, при която платежната операция се извършва по инициатива на получателя въз основа на съгласие на платеца;
- „платец“ е физическо или юридическо лице, титуляр на платежна сметка, което разрешава изпълнението на платежно нареждане от тази сметка или, когато платецът няма платежна сметка, физическо или юридическо лице, което дава платежно нареждане към сметката на получателя;
- „получател“ означава физическо или юридическо лице, титуляр на платежна сметка, което е определено като краен получател на средствата, предмет на платежна операция;
- „платежна сметка“ означава сметка, водена на името на един или повече ползватели на платежна услуга, използвана за изпълнението на платежни операции;

⁽¹⁾ ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7.

- 6) „платежна система“ означава системата за прехвърляне на средства, основана на формални и стандартизирани процедури и общи правила за обработка, клиринг или сетълмент на платежни операции;
- 7) „платежна схема“ означава единен набор от договорени между ДПУ правила, практики, стандарти и/или насоки за прилагане относно изпълнението на платежни операции на територията на Съюза и в рамките на държавите-членки, който е отделен от всяка инфраструктура или платежна система, поддържаща функционирането му;
- 8) „доставчик на платежни услуги (ДПУ)“ означава доставчик на платежни услуги, попадащ в някоя от категориите по член 1, параграф 1 от Директива 2007/64/ЕО, както и физическите и юридическите лица по член 26 от Директива 2007/64/ЕО, но без органите, изброени в член 2 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции⁽¹⁾, които се ползват от дерогация, предоставена съгласно член 2, параграф 3 от Директива 2007/64/ЕО;
- 9) „ползвател на платежни услуги (ППУ)“ означава физическо или юридическо лице, което ползва платежна услуга в качеството си на платец или получател;
- 10) „платежна операция“ означава действие на платца или получателя по прехвърляне на средства между платежни сметки в Съюза, независимо от съответните задължения по основното правоотношение между платца и получателя;
- 11) „платежно нареждане“ означава разпореждане от платца или получателя към доставчика на платежни услуги, с което се иска изпълнението на платежна операция;
- 12) „обменна такса“ означава такса, платена между ДПУ на платца и ДПУ на получателя за операции по директен дебит;
- 13) „многостранна обменна такса“ означава многостранна обменна такса, за която се прилага договореност между повече от двама ДПУ;
- 14) „BBAN“ означава идентификатор на номер на платежна сметка, който недвусмислено идентифицира отделна платежна сметка, открита при даден ДПУ в държава-членка, който може да бъде използван само за национални платежни операции, като същевременно същата платежна сметка се идентифицира от IBAN за презгранични платежни операции;
- 15) „IBAN“ означава международен идентификатор на номер на платежна сметка, който недвусмислено идентифицира отделна платежна сметка в държава-членка и чиито елементи са определени от Международната организация по стандартизация;
- 16) „BIC“ означава бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира ДПУ и чиито елементи са определени от Международната организация по стандартизация;
- 17) „стандарт ISO 20022 XML“ означава стандарт за изготвяне на електронни финансови съобщения, установен от Международната организация по стандартизация, с който се обхваща физическото представяне на дадена платежна операция в XML синтаксис в съответствие с бизнес правилата и насоките за прилагане на общи за Съюза схеми за платежни операции, попадащи в приложното поле на настоящия регламент;
- 18) „платежна система за големи плащания“ означава платежна система, чиято основна цел е обработване, клиринг или сетълмент на отделни платежни операции с висока степен на приоритет и неотложност и предимно в голям размер;
- 19) „дата на сетълмент“ означава датата на изпълнение на задълженията за прехвърляне на средствата между ДПУ на платца и ДПУ на получателя;
- 20) „събиране“ означава част от операция по директен дебит, започваща с нареждането ѝ на получателя до нейното приключване чрез нормално задължаване на платежната сметка на платца;
- 21) „съгласие“ означава изразяването на съгласие и разрешение, дадено от платца на получателя и (пряко или непряко чрез получателя) на ДПУ на платца, за да се позволи на получателя да предприеме събиране чрез задължаване на посочената платежна сметка на платца и да се позволи на ДПУ на платца да изпълни тези разпореждания;
- 22) „платежна система за малки плащания“ означава платежна система с основна цел обработка, клиринг или сетълмент на кредитни преводи или директни дебити, които обикновено са групирани за целите на прехвърлянето и са предимно с малък размер и с ниска степен на приоритет, и която не е платежна система за големи плащания;
- 23) „микропредприятие“ означава предприятие, което към момента на сключване на договора за платежни услуги е предприятие по смисъла на член 1 и член 2, параграфи 1 и 3 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията⁽²⁾;
- 24) „потребител“ означава физическо лице, извършващо дейност, различна от търговска, стопанска или професионална дейност по договори за платежни услуги;
- 25) „R-операция“ означава платежна операция, която не може да бъде правилно извършена от ДПУ или която води до обработка на изключения, *inter alia*, поради липса на средства, оттегляне, грешна сума или грешна дата, липса на съгласие или грешна или закрита сметка;
- 26) „презгранична платежна операция“ означава платежна операция по инициатива на платец или получател в случаите, когато ДПУ на платца и ДПУ на получателя се намират в различни държави-членки;
- 27) „национална платежна операция“ означава платежна операция по инициатива на платец или получател в случаите, когато ДПУ на платца и ДПУ на получателя се намират в една и съща държава-членка;

⁽¹⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

28) „референтна страна“ означава физическо или юридическо лице, от чието име платец извършва плащане или получател получава плащане.

Член 3

Достъпност

1. ДПУ на получател, който е достъпен за национален кредитен превод по дадена платежна схема, трябва да е достъпен в съответствие с правилата на обща за Съюза платежна схема за кредитни преводи по инициатива на платец чрез ДПУ, разположен в която и да е държава-членка.

2. ДПУ на платец, който е достъпен за национален директен дебит по дадена платежна схема, трябва да е достъпен в съответствие с правилата на обща за Съюза платежна схема за директни дебители по инициатива на получател чрез ДПУ, разположен в която и да е държава-членка.

3. Параграф 2 се прилага само за директни дебители, които са достъпни за потребителите като платци по платежната схема.

Член 4

Оперативна съвместимост

1. Платежните схеми, които се използват от ДПУ за целите на извършването на кредитни преводи и директни дебители, отговарят на следните условия:

а) имат еднакви правила за националните и презграничните операции по кредитен превод в рамките на Съюза и също така за националните и презграничните операции по директен дебит в рамките на Съюза; както и

б) участниците в платежната схема представляват мнозинството ДПУ в по-голямата част от държавите-членки и съставляват мнозинството от ДПУ в рамките на Съюза, като се вземат предвид само ДПУ, които предлагат съответно кредитни преводи или директни дебители.

За целите на първа алинея, буква б), когато нито платецът, нито получателят са потребители, се вземат предвид само държавите-членки, в които такива услуги се предлагат от ДПУ, и само ДПУ, които предоставят такива услуги.

2. Операторът или, ако няма официален оператор, участниците в платежна система за малки плащания в рамките на Съюза гарантират, че тяхната платежна система е оперативна съвместима с други платежни системи за малки плащания в рамките на Съюза чрез използването на стандарти, разработени от международни или европейски органи по стандартизация. Освен това те не приемат бизнес правила, които ограничават оперативната съвместимост с други платежни системи за малки плащания в рамките на Съюза. За платежните системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сепълмента в платежните системи и в системите за сепълмент на ценни книжа⁽¹⁾, съществува задължение да

осигуряват оперативна съвместимост единствено с други платежни системи, определени съгласно същата директива.

3. Обработването на кредитните преводи и директните дебители не трябва да се възпрепятства от пречки от технически характер.

4. Собственикът на платежната схема или, ако няма официален собственик на платежната схема, водещият участник в нова платежна схема за малки плащания с участници в най-малко осем държави-членки може да подаде заявление за временно освобождаване от условията по параграф 1, първа алинея, буква б) пред компетентните органи в държавата-членка, в която е разположен собственикът на платежната схема или водещият участник. Тези компетентни органи може да предоставят такова освобождаване за не повече от три години, след като се консултират с компетентните органи в другите държави-членки, в които новата платежна схема има участник, с Комисията и с ЕЦБ. Компетентните органи основават своето решение на потенциала на новата платежна схема да се превърне в напълно развита обшооевропейска платежна схема и нейния принос за подобряване на конкуренцията или насърчаване на иновациите.

5. Настоящия член поражда действие най-късно до 1 февруари 2014 г., освен по отношение на платежните услуги, за които се прилага дерогацията съгласно член 16, параграф 4.

Член 5

Изисквания за операциите по кредитен превод и директен дебит

1. ДПУ извършват операции по кредитен превод и директен дебит в съответствие със следните изисквания:

а) те трябва да използват за идентифицирането на платежните сметки идентификатора на платежни сметки, посочен в точка 1, буква а) от приложението, независимо от местоположението на съответните ДПУ;

б) те трябва да използват форматите за съобщения, посочени в точка 1, буква б) от приложението, при предаването на платежни операции към друг ДПУ или чрез платежна система за малки плащания;

в) те трябва да гарантират, че за идентификацията на платежни сметки ППУ използва идентификатора на платежни сметки, посочен в точка 1, буква а) от приложението, независимо от това дали ДПУ на платеца и ДПУ на получателя или единственият ДПУ в платежната операция са разположени в една и съща или в различни държава-членка;

г) те трябва да гарантират, че когато ППУ, който не е потребител или микропредприятие, нарежда или получава индивидуални кредитни преводи или индивидуални директни дебители, които не се предават отделно, а са групирани за целите на предаването, се използват форматите за съобщения, посочени в точка 1, буква б) от приложението.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

Без да се засягат разпоредбите на първа алинея, буква б), по конкретно искане на ППУ ДПУ използват по отношение на този ППУ форматите за съобщения, посочени в точка 1, буква б) от приложението.

2. ДПУ извършват кредитни преводи в съответствие със следните изисквания, при спазване на всички задължения по националното право, прието в изпълнение на Директива 95/46/ЕО:

- а) ДПУ на платеца трябва да гарантира, че платецът предоставя данните, посочени в точка 2, буква а) от приложението;
- б) ДПУ на платеца трябва да предостави на ДПУ на получателя данните, посочени в точка 2, буква б) от приложението;
- в) ДПУ на получателя трябва да предостави или да осигури на разположение на получателя данните, посочени в точка 2, буква г) от приложението.

3. ДПУ извършват директни дебити в съответствие със следните изисквания, при спазване на всички задължения по националното право, прието в изпълнение на Директива 95/46/ЕО:

- а) ДПУ на получателя трябва да гарантира, че:
 - i) получателят предоставя данните, посочени в точка 3, буква а) от приложението, при първия директен дебит, при еднократен директен дебит, както и при всяка последваща платежна операция;
 - ii) платецът дава съгласието си както на получателя, така и на ДПУ на платеца (пряко или непряко чрез получателя); съгласията, заедно с последващите им изменения или оттеглянето им, се съхраняват от получателя или от трето лице от името на получателя, като ДПУ на получателя го информира за това задължение в съответствие с членове 41 и 42 от Директива 2007/64/ЕО;
- б) ДПУ на получателя трябва да предостави на ДПУ на платеца данните, посочени в точка 3, буква б) от приложението;
- в) ДПУ на платеца трябва да му предостави или да му осигури на разположение данните, посочени в точка 3, буква в) от приложението;
- г) платецът трябва да има право да даде на своя ДПУ разпоредения:
 - i) да ограничи събирането по директен дебит до известен размер или периодичност, или по отношение и на двете;
 - ii) когато съгласието по платежна схема не предвижда право на възстановяване на средства — преди да задължи платежната сметка на платеца — да проверява всяка операция по директен дебит въз основа на информацията във връзка със съгласието и да се увери, че размерът и периодичността на представената операция по директен дебит съответстват на предвидените в съгласието;

iii) да блокира всякакви директни дебити към платежната сметка на платеца или всякакви директни дебити по инициатива на един или повече определени получатели, или да разрешава извършването само на операции по директен дебит по инициатива на един или повече определени получатели.

Когато нито платецът, нито получателят са потребители, ДПУ не са задължени да спазват буква г), подточка i), ii) или iii).

ДПУ на платеца го информира за правата по буква г) в съответствие с членове 41 и 42 от Директива 2007/64/ЕО.

При първата операция по директен дебит или при еднократна операция по директен дебит, както и при всяка последваща операция по директен дебит получателят изпраща на своя ДПУ информацията във връзка със съгласието, а ДПУ на получателя предава на ДПУ на платеца тази информация във връзка със съгласието при всяка операция по директен дебит.

4. В допълнение към изискванията по параграф 1 при всяко поискване на кредитен превод получателят, приемащ кредитни преводи, съобщава на своите платци своя идентификатор на платежна сметка съгласно точка 1, буква а) от приложението, както и — съответно до 1 февруари 2014 г. за национални платежни операции и до 1 февруари 2016 г. за презгранични платежни операции, ВИС на своя ДПУ, но само при необходимост.

5. Преди първата операция по директен дебит платецът съобщава своя идентификатор на платежна сметка съгласно точка 1, буква а) от приложението. ВИС на ДПУ на платеца се съобщава от платеца съответно до 1 февруари 2014 г. — за национални платежни операции, и до 1 февруари 2016 г. — за презгранични платежни операции, но само при необходимост.

6. Когато в рамковия договор между платеца и ДПУ на платеца не е предвидено право на възстановяване на средства, преди да задължи платежната сметка на платеца, без да се засяга параграф 3, буква а), подточка ii), ДПУ на платеца проверява въз основа на информацията във връзка със съгласието всяка операция по директен дебит, за да се увери, че размерът на представената операция по директен дебит съответства на предвидените в съгласието размер и периодичност.

7. ДПУ не могат да изискват от ППУ да посочват ВИС на ДПУ на платец или на ДПУ на получател съответно след 1 февруари 2014 г. — за национални платежни операции, и след 1 февруари 2016 г. — за презгранични платежни операции.

8. ДПУ на платеца и ДПУ на получателя не могат да налагат допълнителни такси или да изискват други възнаграждения във връзка с процеса на четене на данни за автоматично издаване на съгласие за платежните операции, наредени чрез платежна карта на мястото на продажба, които водят до директен дебит.

Член 6

Крайни срокове

1. Най-късно от 1 февруари 2014 г. кредитните преводи се извършват в съответствие с техническите изисквания, установени в член 5, параграфи 1, 2 и 4 и точки 1 и 2 от приложението.
2. Най-късно от 1 февруари 2014 г. директните дебити се извършват в съответствие с член 8, параграфи 2 и 3 и с изискванията, установени в член 5, параграфи 1, 3, 5, 6 и 8 и точки 1 и 3 от приложението.
3. Без да се засяга член 3, директните дебити се извършват в съответствие с установените в член 8, параграф 1 изисквания съответно най-късно от 1 февруари 2017 г. — при национални плащания, и от 1 ноември 2012 г. — при презгранични плащания.
4. За националните платежни операции дадена държава-членка или, със съгласието на съответната държава-членка, ДПУ на държавата-членка могат да определят по-ранни дати от посочените в параграфи 1 и 2, след като вземат предвид и оценят степента на подготвеност и готовност на техните граждани.

Член 7

Валидност на съгласия и право на възстановяване на средствата

1. При липса на национално право или на клиентски споразумения, с които се продължава валидността на съгласията за директен дебит, всяко валидно разрешение на получателя за събиране на периодично повтарящи се директни дебити в рамките на установена схема отпреди 1 февруари 2014 г. остава валидно и след тази дата и се счита за представляващо съгласие за това ДПУ на платеца да изпълнява периодично повтарящи се директни дебити, събирани от получателя при спазване на настоящия регламент.
2. Съгласията, посочени в параграф 1, допускат безусловното възстановяване на средства, както и възстановяването на средства със задна дата към датата на възстановеното плащане, когато такова възстановяване вече е било предвидено в рамките на съществуващото съгласие.

Член 8

Обменни такси върху операциите по директен дебит

1. Без да се засяга параграф 2, върху операциите по директен дебит не се налагат многостранни обменни такси или друго договорено възнаграждение с равностоен предмет или резултат.
2. Многостранна обменна такса може да бъде наложена върху „R-операция“, ако бъдат изпълнени следните условия:
 - а) договореността цели ефикасното разпределяне на разходите на причинилия „R-операцията“ ДПУ или негов ППУ, в зависимост от случая, като се отчита наличието на разходи по операцията, както и гарантира, че таксата не се начислява

автоматично на платеца и че за определен вид „R-операции“ ДПУ не може да начислява на ППУ такси, които превишават направените от ДПУ разходи по такива операции;

- б) таксата зависи изцяло от разходите;
- в) размерът на таксата не надхвърля действително направените разходи за обработка на „R-операция“ от най-изгодния сравним ДПУ, който е представителна страна по договореността, по отношение на обема на операциите и характера на услугите;
- г) прилагането на таксата в съответствие с букви а), б) и в) не позволява на ДПУ да налагат на своите съответни ППУ допълнителни такси за разходите, покривани от тези обменни такси;
- д) договореността не може да бъде заменена с друг икономически жизнеспособен вариант, който би довел до също толкова ефикасна или до по-ефикасна обработка на „R-операциите“ при същата или по-ниска цена за потребителите.

За целите на първа алинея при изчисляването на таксите върху „R-операциите“ се вземат предвид единствено категориите преки разходи, които са недвусмислено свързани с обработването на операцията. Тези разходи се определят точно. За осигуряване на лесна проверка и наблюдение в договореността се включва изискването на разбивка на размера на разходите с посочване на всеки отделен техен компонент.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* към едностранни установени от ДПУ правила и към двустранни договорености между ДПУ, които имат същите предмет или резултат като многостранна договореност.

Член 9

Достъп до плащания

1. Платец, който прави кредитен превод към получател, притежаващ платежна сметка в Съюза, не посочва държавата-членка, в която е платежната сметка, при условие че платежната сметка е достъпна в съответствие с член 3.
2. Получател, който приема кредитен превод или използва директен дебит за събиране на средства от платец, притежаващ платежна сметка в Съюза, не посочва държавата-членка, в която е платежната сметка, при условие че платежната сметка е достъпна в съответствие с член 3.

Член 10

Компетентни органи

1. Държавите-членки определят за компетентни органи, които отговарят за гарантиране на спазването на настоящия регламент, публични органи, организации, признати от националното право, или публични органи, специално оправомощени за тази цел съгласно националното право, включително националните централни банки. Държавите-членки могат да определят съществуващи органи, които да действат като компетентни органи.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за определените съгласно параграф 1 компетентни органи в срок до 1 февруари 2013 г. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията и Европейския надзорен орган (Европейския банков орган) (ЕБО) за всякакви последващи промени във връзка с тези органи.

3. Държавите-членки осигуряват на посочените в параграф 1 компетентни органи всички необходими правомощия за изпълнението на техните задължения. В случай че на територията на дадена държава-членка има няколко органа, компетентни по уредените от настоящия регламент въпроси, тази държава-членка осигурява тясното сътрудничество между тях с цел ефективното изпълнение на техните съответни задължения.

4. Компетентните органи осигуряват ефективно наблюдение за спазването на настоящия регламент от страна на ДПУ и вземат всички необходими мерки за гарантиране на спазването му. Те си сътрудничат в съответствие с член 24 от Директива 2007/64/ЕО и член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 11

Санкции

1. До 1 февруари 2013 г. държавите-членки установяват система от санкции, приложими при нарушения на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки за гарантиране на тяхното прилагане. Тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават на Комисията тези правила и мерки до 1 август 2013 г. и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което ги засяга.

2. Санкциите, посочени в параграф 1, не се прилагат за потребителите.

Член 12

Извънсъдебни процедури за разглеждане на възражения и разрешаване на спорове

1. Държавите-членки установяват подходящи и ефективни извънсъдебни процедури за разглеждане на възражения и разрешаване на спорове във връзка с уреждането на спорове между ППУ и техните ДПУ относно права и задължения, възникнали във връзка с прилагането на настоящия регламент. За тази цел държавите-членки определят съществуващи органи или, когато е целесъобразно, създават нови такива.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията посочените в параграф 1 компетентни органи до 1 февруари 2013 г. Те незабавно уведомяват Комисията за всякакви последващи промени във връзка с тези органи.

3. Държавите-членки могат да предвидят, че настоящият член се прилага само по отношение на ППУ, които са потребители, или само по отношение на потребители и микропредприятия. Държавите-членки уведомяват Комисията за всяка такава разпоредба до 1 август 2013 г.

Член 13

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 14, за да изменя приложението с цел отчитане на техническия напредък и пазарните тенденции.

Член 14

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 13, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 31 март 2012 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 13, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 15

Преглед

До 1 февруари 2017 г. Комисията представя на Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, ЕЦБ и ЕБО доклад за прилагането на настоящия регламент, придружен, когато е целесъобразно, от предложение.

Член 16

Преходни разпоредби

1. Чрез дерогация от член 6, параграфи 1 и 2 държавите-членки могат да разрешат на ДПУ до 1 февруари 2016 г. да предоставят услуги по преобразуване за националните платежни операции на ППУ, които са потребители, за да им дадат възможност да продължат да използват BBAN вместо идентификатора на платежни сметки, посочен в точка 1, буква а) от

приложението, при условие че е осигурена оперативна съвместимост чрез техническо и сигурно преобразуване на BBAN на платеца и получателя в съответния идентификатор на платежни сметки, посочен в точка 1, буква а) от приложението. Когато е целесъобразно, преди извършване на плащането този идентификатор на платежна сметка се предоставя на ППУ, по чиято инициатива се извършва операцията. В такъв случай ДПУ не налагат никакви такси и не изискват от ППУ никакви други възнаграждения, свързани пряко или косвено с тези услуги по преобразуване.

2. ДПУ, предлагащи платежни услуги в евро и разположени в държава-членка, която не е приела еврото като своя парична единица, при предлагането на платежни услуги в евро започват да спазват член 3 най-късно от 31 октомври 2016 г. Ако обаче някоя от тези държави-членки въведе еврото като своя парична единица преди 31 октомври 2015 г., разположените в нея ДПУ започват да спазват член 3 в срок до една година, считано от датата, на която съответната държава-членка се е присъединила към еврозоната.

3. Държавите-членки могат да разрешат на компетентните си органи да освободят до 1 февруари 2016 г. кредитните преводи и директните дебити с общ пазарен дял в тази държава-членка, изчислен въз основа на официалните статистически данни за плащанията, публикувани ежегодно от ЕЦБ, в размер под 10 % от общия брой съответно кредитни преводи или директни дебити, от прилагането на всички или на някои от посочените в член 6, параграфи 1 и 2 изисквания.

4. Държавите-членки могат да разрешат на компетентните си органи да освободят до 1 февруари 2016 г. платежните операции, извършвани чрез платежна карта на мястото на продажба, които водят до директен дебит от и към платежна сметка, идентифицирана с BBAN или IBAN, от прилагането на всички или на някои от посочените в член 6, параграфи 1 и 2 изисквания.

5. Чрез дерогация от член 6, параграфи 1 и 2 държавите-членки могат да разрешат на своите компетентни органи до 1 февруари 2016 г. да не прилагат специалното изискване по член 5, параграф 1, буква г) за използване на форматите за съобщения, посочени в точка 1, буква б) от приложението, по отношение на ППУ, които нареждат или получават индивидуални кредитни преводи или директни дебити, групирани за целите на предаването. Независимо от възможното освобождаване от прилагането на изискването ДПУ трябва да изпълнят изискванията по член 5, параграф 1, буква г), ако някой ППУ поиска такава услуга.

6. Чрез дерогация от член 6, параграфи 1 и 2 държавите-членки могат да отложат до 1 февруари 2016 г. прилагането на изискванията по член 5, параграфи 4, 5 и 7, свързани с предоставянето на ВИС за национални платежни операции.

7. Когато дадена държава-членка възнамерява да използва дерогация, предвидена в параграф 1, 3, 4, 5 или 6, тя уведомява Комисията за това до 1 февруари 2013 г. и след

това разрешава на компетентния си орган да приложи дерогацията за някои или за всички изисквания по член 5, член 6, параграф 1 или 2 и приложението, за съответните платежни операции, посочени в съответните параграфи или алинеи, и за срок, който не надхвърля този на дерогацията. Държавите-членки уведомяват Комисията за платежните операции, за които се прилага дерогацията, както и за всяка последваща промяна в тази връзка.

8. ДПУ, разположени в държава-членка, която не е приела еврото за своя парична единица, и ППУ, използващи платежна услуга в такава държава-членка, започват да спазват изискванията на членове 4 и 5 най-късно от 31 октомври 2016 г. Операторите на платежни системи за малки плащания за държава-членка, която не е приела еврото за своя парична единица, започват да спазват изискванията на член 4, параграф 2 най-късно от 31 октомври 2016 г.

Въпреки това, ако еврото бъде въведено като парична единица на такава държава-членка преди 31 октомври 2015 г., ДПУ или, когато е приложимо, операторите на платежни системи за малки плащания, разположени в тази държава-членка, както и ППУ, използващи в нея платежна услуга, започват да спазват съответните разпоредби в срок до една година от датата на присъединяване на съответната държава-членка към еврозоната, но не по-рано от съответните дати, определени за държавите-членки, които са приели еврото за своя парична единица към 31 март 2012 г.

Член 17

Изменения на Регламент (ЕО) № 924/2009

Регламент (ЕО) № 924/2009 се изменя, както следва:

1) В член 2 точка 10 се заменя със следното:

„10. „средства“ означава банкноти и монети, пари по сметки и електронни пари по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари (*).

(*) ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7.“

2) Член 3, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Таксите, наложени от доставчика на платежни услуги на ползвател на платежни услуги за презгранични плащания, са равни на таксите, наложени от този доставчик на платежни услуги на ползвателите на платежни услуги за съответните национални плащания на същата стойност и в същата валута.“

3) Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заличава;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Доставчикът на платежни услуги може да наложи на ползвателя на платежни услуги такси в допълнение към налаганите в съответствие с член 3, параграф 1, когато съответният ползвател разпорежи на доставчика на платежни услуги да изпълни презгранично плащане, без да съобщи номера IBAN и, когато е приложимо и в съответствие с Регламент (ЕО) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 за установяване на технически и бизнес изисквания за кредитните преводи и директните дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (*), съответният код BIC за платежната сметка в другата държава-членка. Тези такси трябва да са подходящи и да съответстват на разходите. Те се договарят между доставчика на платежни услуги и ползвателя на платежни услуги. Доставчикът на платежни услуги уведомява ползвателя на платежни услуги за размера на допълнителните такси своевременно, преди ползвателят на платежни услуги да бъде обвързан от такова споразумение.

(*) ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22.“

4) Член 5, параграф 1 се заменя със следното:

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 14 март 2012 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. WAMMEN

„1. Считано от 1 февруари 2016 г. държавите-членки премахват националните задължения за отчитане въз основа на сетълмент, наложени на доставчиците на платежни услуги за целите на статистическото отчитане на платежния баланс, които са свързани с платежни операции на техни клиенти.“

5) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 датата „1 ноември 2012 г.“ се заменя с „1 февруари 2017 г.“;

б) в параграф 2 датата „1 ноември 2012 г.“ се заменя с „1 февруари 2017 г.“;

в) в параграф 3 датата „1 ноември 2012 г.“ се заменя с „1 февруари 2017 г.“

6) Член 8 се заличава.

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ (ЧЛЕН 5)

- 1) В допълнение към съществените изисквания, посочени в член 5, към операциите по кредитен превод и директен дебит се прилагат следните технически изисквания:
- а) Идентификаторът на платежни сметки, посочен в член 5, параграф 1, букви а) и в), трябва да е IBAN.
 - б) Стандартът за формата за съобщения, посочен в член 5, параграф 1, букви б) и г), трябва да е стандартът ISO 20022 XML.
 - в) Полето за допълнителна информация относно операцията трябва да позволява въвеждането на 140 знака. Платежните схеми могат да допускат по-голям брой знаци, освен ако техническите възможности на устройството, използвано за предаването на информацията, са ограничени по отношение на броя знаци, като в такъв случай се прилага техническото ограничение на устройството.
 - г) Допълнителна информация относно операцията, както и всички останали данни по точки 2 и 3 от настоящото приложение трябва да се предават изцяло и без изменения между ДПУ по цялата верига на платежната операция.
 - д) След като необходимите данни станат достъпни в електронна форма, платежната операция трябва да позволява напълно автоматизирана електронна обработка на всички етапи на плащането (напълно автоматизирана обработка), така че целият процес на извършване на плащането да може да протече по електронен път, без необходимост от ново въвеждане на данни или ръчна намеса. Доколкото е възможно, това изискване трябва да се прилага и към извършеното обработване на операции по кредитен превод и директен дебит.
 - е) Платежните схеми не трябва да определят минимален праг за сумата на платежната операция по кредитен превод и директен дебит, но няма задължение те да обработват платежни операции с нулева сума.
 - ж) Няма задължение платежните схеми да извършват кредитни преводи и директни дебити, надхвърлящи 999 999 999,99 EUR.
- 2) В допълнение към посочените в точка 1 изисквания за операциите по кредитен превод се прилагат и следните изисквания:
- а) Данните, посочени в член 5, параграф 2, буква а), са следните:
 - i) името на платеща и/или IBAN на неговата платежна сметка;
 - ii) сумата на кредитния превод;
 - iii) IBAN на платежната сметка на получателя;
 - iv) името на получателя, ако има такава информация;
 - v) всякаква допълнителна информация относно операцията.
 - б) Данните, посочени в член 5, параграф 2, буква б), са следните:
 - i) името на платеща;
 - ii) IBAN на платежната сметката на платеща;
 - iii) сумата на кредитния превод;
 - iv) IBAN на платежната сметка на получателя;
 - v) всякаква допълнителна информация относно операцията;
 - vi) идентификационни кодове на получателя;
 - vii) името на всяка референтна страна на получателя;
 - viii) цел на кредитния превод;
 - ix) категории на целта на кредитния превод.
 - в) Освен това ДПУ на платеща предоставя на ДПУ на получателя следните задължителни данни:
 - i) BIC на ДПУ на платеща (освен ако не е уговорено друго от ДПУ, участващи в платежната операция);

- ii) BIC на ДПУ на получателя (освен ако не е уговорено друго от ДПУ, участващи в платежната операция);
 - iii) идентификационния код на платежната схема;
 - iv) датата на сетълмент на кредитния превод;
 - v) регистрационния номер на ДПУ на платеца на съобщението за кредитен превод.
- г) Данните, посочени в член 5, параграф 2, буква в), са следните:
- i) името на платеца;
 - ii) сумата на кредитния превод;
 - iii) всякаква допълнителна информация относно операцията.
- 3) В допълнение към посочените в точка 1 изисквания за операциите по директен дебит се прилагат следните изисквания:
- а) Данните, посочени в член 5, параграф 3, буква а), подточка i), са следните:
- i) видът директен дебит (периодично повтарящ се, еднократен, първи, последен или отменен);
 - ii) името на получателя;
 - iii) IBAN на платежната сметка на получателя, която да бъде заверена при събирането;
 - iv) името на платеца, ако има такава информация;
 - v) IBAN на платежната сметка на платеца, която да бъде задължена при събирането;
 - vi) уникалният регистрационен номер на съгласието;
 - vii) когато съгласието на платеца е дадено след 31 март 2012 г., датата на подписване на съгласието;
 - viii) сумата на събирането;
 - ix) когато съгласието е взето от получател, различен от този, който първоначално го е дал — уникалният регистрационен номер на съгласието, присвоен от първоначалния получател, който го е дал;
 - ч) идентификатор на получателя;
 - xi) когато съгласието е взето от получател, различен от този, който го е дал — идентификатор на първоначалния получател, дал съгласието;
 - xii) всякаква допълнителна информация относно операцията от получателя към платеца;
 - xiii) цели на събирането;
 - xiv) категория на целта на събирането.
- б) Данните, посочени в член 5, параграф 3, буква б), са следните:
- i) BIC на ДПУ на получателя (освен ако не е уговорено друго от ДПУ, участващи в платежната операция);
 - ii) BIC на ДПУ на платеца (освен ако не е уговорено друго от ДПУ, участващи в платежната операция);
 - iii) името на референтната страна на платеца (ако е посочено в нематериалното съгласие);
 - iv) идентификационният код на референтната страна на платеца (ако е посочено в нематериалното съгласие);
 - v) името на референтната страна на получателя (ако е посочено в нематериалното съгласие);
 - vi) идентификационният код на референтната страна на получателя (ако е посочено в нематериалното съгласие);
 - vii) идентификационният код на платежната схема;
 - viii) датата на сетълмент на събирането;
 - ix) регистрационният номер на ДПУ на получателя във връзка със събирането;

- x) видът съгласие;
 - xi) видът директен дебит (периодично повтарящ се, еднократен, първи, последен или отменен);
 - xii) името на получателя;
 - xiii) IBAN на платежната сметка на получателя, която да бъде заверена при събирането;
 - xiv) името на платеца, ако има такава информация;
 - xv) IBAN на платежната сметка на платеца, която да бъде задължена при събирането;
 - xvi) уникалният регистрационен номер на съгласието;
 - xvii) датата на подписване на съгласието, ако то е дадено от платеца след 31 март 2012 г.;
 - xviii) сумата на събирането;
 - xix) уникалният регистрационен номер на съгласието, присвоен от първоначалния получател, дал съгласието (ако съгласието е взето от друг получател, различен от този, който първоначално го е дал);
 - xx) идентификаторът на получателя;
 - xxi) идентификаторът на първоначалния получател, дал съгласието (ако съгласието е взето от друг получател, различен от този, който първоначално го е дал);
 - xxii) всякаква допълнителна информация относно операцията от получателя за платеца.
- в) Данните, посочени в член 5, параграф 3, буква в), са следните:
- i) уникалният регистрационен номер на съгласието;
 - ii) идентификаторът на получателя;
 - iii) името на получателя;
 - iv) сумата на събирането;
 - v) всякаква допълнителна информация относно операцията;
 - vi) идентификационният код на схемата за извършване на плащания.
-

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 261/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 март 2012 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета във връзка с договорните отношения в сектора на млякото и млечните продукти

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 42, първа алинея и член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Последователните реформи на общата организация на пазара на мляко и млечни продукти, които понастоящем са включени в Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специални разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽⁴⁾, имаха за цел пазарното ориентиране на сектора, т.е. решенията на земеделските стопани за това какво и колко да произвеждат да зависят от ценови сигнали, за да се засили конкуренцията в сектора на млякото и млечните продукти и устойчивостта му в условията на глобализираната търговия. Съответно бе взето решение за прогресивно увеличаване на квотите с приемането на Регламент (ЕО) № 72/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. относно промени в Общата селскостопанска политика, за изменение на регламенти (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 320/2006, (ЕО) № 1405/2006, (ЕО) № 1234/2007, (ЕО) № 3/2008 и (ЕО) № 479/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1883/78, (ЕИО) № 1254/89, (ЕИО) № 2247/89, (ЕИО) № 2055/93, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 2596/97, (ЕО) № 1182/2005 и (ЕО) № 315/2007 ⁽⁵⁾ (реформата от 2008—2009 г. „Преглед на състоянието на ОСП“), за да се осигури плавно и постепенно премахване на квотната система за мляко до 2015 г.

(2) През периода 2007—2009 г. пазарите в сектора на млякото и млечните продукти претърпяха изключително развитие, което в крайна сметка доведе до срив на цените през 2008/2009 г. В началото екстремните метеорологични условия в Океания причиниха значителен спад

на снабдяването, който доведе до бързо и съществено увеличение на цените. Въпреки че предлагането в световен план започна да се възстановява и цените започнаха да се връщат към по-нормални равнища, последвалата финансова и икономическа криза имаше отрицателни последици за млекопроизводителите в Съюза и засили нестабилността на цените. По-високите цени на суровините доведоха до съществено увеличаване на разходите за фуражи и други разходи за вложени стоки, като например енергия. След това спадът на търсенето както в световен мащаб, така и в Съюза, включително и търсенето на мляко и млечни продукти, през период на стабилно производство в Съюза, доведе до спадане на цените в Съюза до най-ниското равнище на спасителната мрежа. Резкият спад на цените на използваните като суровини млечни продукти не бе отразен напълно в по-ниски цени за потребителите, което увеличи брутната печалба на крайните сектори за повечето държави и продукти от сектора на млякото и млечните продукти, като това попречи на съответното търсене да се адаптира към ниските цени на използваните суровини, което забави възстановяването на цените и засили въздействието на ниските цени върху млекопроизводителите, като изложи на сериозен риск жизнеспособността на голяма част от тях.

(3) Като реакция на сложната ситуация на пазара на мляко през октомври 2009 г. бе създадена експертна група на високо равнище по млякото (ЕГВР) с цел да обсъди средно- и дългосрочните правила за сектора на млякото и млечните продукти, които, с оглед премахването на млечните квоти през 2015 г., биха допринесли за стабилизиране на пазара и доходите на млекопроизводителите и за насърчаване на прозрачността в сектора.

(4) ЕГВР получи устни и писмени становища от основните заинтересовани групи във веригата за доставка на мляко и млечни продукти в Европа, които представят земеделските стопани, млекопреработвателите, търговците на млечни продукти, търговците на дребно и потребителите. Освен това ЕГВР получи становища от поканените учени, представители на трети държави, национални органи за защита на конкуренцията и от службите на Комисията. На 26 март 2010 г. се състоя конференция на заинтересованите страни от сектора на млякото и млечните продукти, която позволи на по-широк кръг от участници във веригата за доставка да изложат мненията си. ЕГВР представи своя доклад на 15 юни 2010 г. Докладът съдържа анализ на сегашното положение на сектора на млякото и млечните продукти и редица препоръки, насочени към договорните отношения, влиянието на производителите при договаряне, междупрофесионалните/междубраншовите организации, прозрачността (включително допълнителното усъвършенстване на европейския механизъм за наблюдение на цените), пазарните мерки и фючърсите, стандартите за търговия и етикетирването на произхода, както и иновациите и научните изследвания. Като първа стъпка настоящият регламент урежда първите четири от тези въпроси.

⁽¹⁾ ОВ С 218, 23.7.2011 г., стр. 110.

⁽²⁾ ОВ С 192, 1.7.2011 г., стр. 36.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 15 февруари 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 28 февруари 2012 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 30, 31.1.2009 г., стр. 1.

- (5) ЕГВР отбелязва наличието на големи разлики между държавите-членки в секторите на млекопроизводството и млекопреработването. Ситуацията е много различна както между операторите и видовете оператори, така и в рамките на отделните държави-членки. Концентрацията на предлагането обаче в много случаи е ниска, което създава неравновесие във влиянието на земеделските стопани и мандрите при договаряне в рамките на веригата за доставка. Това неравновесие може да доведе до нелоялни търговски практики, по-специално — до ситуации, в които към момента на доставката земеделските стопани може да не знаят каква цена ще получат за млякото си, защото в много случаи цената се определя от мандрите на много по-късен етап въз основа на получената добавена стойност и най-често е извън контрола на земеделските стопани.
- (6) Това води до проблеми в процеса на пренос на цените по цялата верига, в частност по отношение на изкупните цени, чиито стойности като цяло не се изменят в съответствие с повишаващите се производствени разходи. Обратно на очакванията през 2009 г. предлагането на млякото не се адаптира своевременно към пониженото търсене. В някои по-големи държави-членки производителки като реакция на по-ниските цени земеделските стопани произведоха дори повече, отколкото през предишната година. Добавената стойност по веригата на млякото и млечните продукти се съсредоточава все повече в крайните сектори, по-специално в мандрите и търговците на дребно, като крайната потребителска цена не е отразена в цената, която се заплаща на млекопроизводителите. Всички участници във веригата на млякото и млечните продукти, включително сектора на дистрибуцията, следва да бъдат насърчавани да сътрудничат помежду си с оглед преодоляването на това неравновесие.
- (7) За мандрите количеството мляко, което им се доставя през сезона, не винаги е добре планирано. Дори при кооперациите на млекопроизводителите (които са собственик на земеделски стопани, притежават съоръжения за преработка и преработват 58 % от суровото мляко в Съюза) е възможно неуспешно адаптиране на предлагането към търсенето: производителите са длъжни да доставят цялото си мляко на кооперацията, а тя е длъжна да приеме всичкото мляко.
- (8) Не е широко разпространено използването на типови писмени договори, които съдържат основни елементи и се сключват преди доставката. Такива договори обаче биха могли да засилят отговорността на операторите по веригата на млякото и млечните продукти и осъзнаването на необходимостта от по-добро отчитане на сигналите на пазара и по-добър пренос на цените, както и да спомогнат за адаптирането на предлагането спрямо търсенето и предотвратяването на нелоялните търговски практики.
- (9) Предвид липсата на законодателство на Съюза относно тези договори държавите-членки могат да решат да изискват задължителното им използване в рамките на националните си системи на договорното право, при условие че при това се спазва правото на Съюза, и по-специално се съблюдава правилното функциониране на вътрешния пазар и на общата организация на пазара.
- Предвид разнообразието от ситуации, съществувало в рамките на Съюза от гледна точка на договорното право, с цел спазване на субсидиарността вземането на такова решение следва да продължи да бъде от компетентността на държавите-членки. За всички доставки на сурово мляко на определена територия следва да се прилагат еднакви условия. Ето защо, ако държава-членка реши, че всяка доставка на сурово мляко на нейната територия от земеделски стопанин на преработвател трябва да бъде уредена от писмен договор между страните, това задължение следва да се прилага и спрямо доставките на сурово мляко от други държави-членки, но не е необходимо да се прилага и спрямо доставките за други държави-членки. В съответствие с принципа на субсидиарност самите държави-членки следва да могат да решат дали да предвидят изискването, че първият изкупвач трябва да направи на земеделския стопанин писмена оферта за сключване на подобен договор.
- (10) За да се гарантират подходящи минимални стандарти за такива договори и нормалното функциониране на вътрешния пазар и на общата организация на пазара, на равнището на Съюза следва да се установят някои основни условия за използването на такива договори. Всички тези основни условия обаче следва да бъдат свободно договаряни. При все това, за постигане на по-голяма стабилност на пазара на мляко и млечни продукти и за повишаване на възможностите за реализация за млекопроизводителите в определени държави-членки, в които е доста разпространено използването на договори с много кратък срок, държавите-членки следва да могат да определят минимален срок на такива договори и/или оферти. При все това този минимален срок следва да бъде задължителен единствено за договорите между първия изкупвач и млекопроизводителите или за офертите, направени от първите изкупвачи на млекопроизводителите. Освен това той не следва да нарушава правилното функциониране на вътрешния пазар и млекопроизводителите следва да могат да се откажат от предлагането на подобен минимален срок или да го отхвърлят. По отношение на основните условия е важно цената, дължима за доставките, да може да се определя в договора, по избор на страните по договора, като фиксирана цена или като цена, която се променя в зависимост от определени фактори като количеството и качеството или състава на доставеното сурово мляко, без да се изключва възможността за комбиниране в един договор на фиксирана цена за определено количество с цена, изчислявана съгласно определена формула, за доставеното допълнително количество сурово мляко.
- (11) С цел опростяване следва да бъдат освободени от изискването за писмен договор кооперациите на млекопроизводители, чийто устав или чийто правила и решения, установени или произтичащи от този устав, съдържат разпоредби с последици, сходни с тези на основните условия за договорите, установени в настоящия регламент.
- (12) С цел повишаване на ефективността на предвидената по-горе договорна система, в случаите когато посредници събират млякото от производителите и го доставят на преработвателите, държавите-членки следва да разполагат с възможността да прилагат тази система и по отношение на тези посредници.

- (13) В член 42 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда, че правилата на Съюза относно конкуренцията се прилагат по отношение на производството и търговията със селскостопански продукти само доколкото това е решено от Европейския парламент и Съвета в рамките на разпоредбите на член 43, параграф 2 ДФЕС, който от своя страна предвижда установяването на обща организация на селскостопанските пазари.
- (14) С цел да се осигури жизнеспособното развитие на производството и, по този начин, съответен жизнен стандарт на млекопроизводителите, следва да се засили влиянието им при договаряне спрямо млекопреработвателите, което следва да доведе до по-справедливо разпределение на добавената стойност по веригата за доставка. Ето защо, за постигането на тези цели на Общата селскостопанска политика следва да се приеме разпоредба съгласно член 42 и член 43, параграф 2 ДФЕС, за да се даде възможност на организации на производителите, създадени изключително от млекопроизводители или от техни асоциации, съвместно да договарят с отделна мандра договорните условия, включително цената, за продукцията на някои или на всички свои членове. Въпреки това единствено организации на производителите, които поискат и бъдат признати съгласно член 122 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, следва да бъдат могат да използват тази разпоредба. Освен това посочената разпоредба следва да не се прилага спрямо признати организации на производителите, включително кооперации, които преработват цялото количество сурово мляко, произведено от техните членове, тъй като няма доставка на сурово мляко на други преработватели. Освен това следва да се предвиди възможността съществуващите организации на производителите, които са признати съгласно националното законодателство, да бъдат *de facto* признати и по настоящия регламент.
- (15) За да не се нарушава ефективната работа на кооперациите и за постигане на яснота, следва да се уточни, че когато членството на земеделски стопанин в кооперация включва, по отношение на цялото му производство на мляко или на част от него, задължение за доставка на сурово мляко при условия, определени в устава на кооперацията или в правилата и решенията, установени или произтичащи от този устав, тези условия не следва да се договарят чрез организация на производителите.
- (16) Освен това, с цел да се поддържа ефективна конкуренция на пазара на мляко и млечни продукти, тази възможност следва да подлежи на подходящи ограничения, изразени като дял от производството в Съюза и от производството във всяка държава-членка, обхванато от подобни преговори. Ограничението, изразено като дял от националното производство, следва първо да се прилага спрямо количеството сурово мляко, произведено в съответната държава-членка производителка или във всяка от държавите-членки производителки. Същото процентно ограничение следва да се прилага и спрямо количеството сурово мляко, доставено на определена държава-членка по местоназначение.
- (17) Предвид значението на защитените наименования за произход (ЗНП) и защитените географски указания (ЗГУ), по-специално по отношение на уязвимите селски райони, и с цел да се гарантира добавената стойност и да се поддържа качеството, по-специално на сирената със ЗНП или ЗГУ, както и в контекста на изтичането на срока на прилагане на квотната система за мляко, държавите-членки следва да могат да прилагат правила за регулиране на доставките на такива сирена, произведени в определения географски район. Тези правила следва да се прилагат за цялото производство на съответното сирене и следва да се приемат по искане на междубраншова организация, организация на производителите или група по смисъла на Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни⁽¹⁾. Такова искане следва да бъде подкрепено от преобладаващото мнозинство от млекопроизводителите, съответстващи на по-голямата част от количеството мляко, използвано за това сирене, а в случая на междубраншови организации или групи — от преобладаващото мнозинство от производителите на сирене, представляващи по-голямата част от производството на това сирене. Освен това тези правила следва да зависят от строги условия, по-специално с цел да се избегнат вредите за търговията с продукти в други пазари и да се защитят правата на малцинството. Държавите-членки следва незабавно да публикуват приетите правила и да ги нотифицират на Комисията, като гарантират провеждането на редовни проверки и отменят правилата при липса на съответствие.
- (18) В някои сектори са въведени правила на равнището на Съюза за междубраншовите организации. Тези организации могат да изиграят полезна роля за диалога между участниците във веригата за доставка и за насърчаване на най-добрите практики и прозрачността на пазара. Подобни правила следва да се прилагат и в сектора на млякото и млечните продукти, наред с разпоредбите, които изясняват позицията на тези организации от гледна точка на правото на конкуренцията, при условие че дейността на тези организации не нарушава конкуренцията или вътрешния пазар, нито влияе неблагоприятно на нормалното функциониране на общата организация на селскостопанските пазари. Държавите-членки следва да насърчават всички заинтересовани участници да участват в междубраншови организации.
- (19) Комисията има нужда от своевременно предоставяна информация за количеството доставяно сурово мляко, за да може да проследи развитието на пазара. Ето защо следва да се приеме разпоредба, която да гарантира, че първият изкупвач предоставя редовно такава информация на държавата-членка и че държавите-членки я нотифицират на Комисията.
- (20) Комисията се нуждае и от нотификации от държавите-членки във връзка с преговорите за сключване на договори, признаването на организациите на производителите и техните асоциации и на междубраншовите организации, както и договорните отношения в сектора на млякото и млечните продукти, за целите на наблюдението и анализа на прилагането на настоящия регламент,

(¹) ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

по-специално за целите на изготвянето на докладите относно развитието на пазара на млякото, които Комисията следва да представя на Европейския парламент и на Съвета.

- (21) Предвидените в настоящия регламент мерки са оправдани при сегашните икономически обстоятелства на пазара на млякото и млечните продукти и предвид структурата на веригата за доставка. Поради това те следва да се прилагат достатъчно дълго, за да могат да имат пълен ефект. Предвид значителното им въздействие обаче те следва да са ограничени във времето и да подлежат на преглед, за да се прецени как действат и дали да се продължи прилагането им. Този въпрос следва да се разгледа в двата доклада на Комисията за развитието на пазара на млякото и млечните продукти, относно по-специално потенциалните стимули за насърчване на земеделските стопани да сключат споразумения за съвместно производство, първият от които трябва да бъде представен до 30 юни 2014 г., а вторият — до 31 декември 2018 г.
- (22) Икономиката на определени региони в Съюза в неблагоприятно положение зависи в голяма степен от производството на мляко. Поради характерните особености на тези региони е необходимо общите политики да бъдат адаптирани, за да съответстват в по-голяма степен на техните потребности. Общата селскостопанска политика вече включва специфични мерки за тези региони в неблагоприятно положение. Допълнителните мерки на политиката, установени в настоящия регламент, могат да допринесат за укрепването на позицията на млекопроизводителите в тези региони. Това въздействие следва обаче да бъде оценено в горепосочените доклади, въз основа на които Комисията следва, когато е необходимо, да представи предложения на Европейския парламент и на Съвета.
- (23) За да се гарантира ясното определяне на целите и отговорностите на организациите на производителите и асоциациите на организациите на производителите в сектора на млякото и млечните продукти, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС по отношение на условията за признаване на транснационалните организации на производителите и транснационалните асоциации на организациите на производителите, правилата относно тяхното учредяване и условията за оказване на административна помощ в случаите на транснационално сътрудничество, както и изчисляването на количеството сурово мляко, което е предмет на преговорите, водени от организации на производителите. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване по подходящ начин на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.
- (24) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Изпълнителните правомощия, свързани с прилагането на условията за признаване на организациите на производителите и техните асоциации и на междубраншовите организации, нотификациите от страна на тези организации относно

количеството сурово мляко, което е предмет на преговорите, нотификациите, изпращани от държавите-членки на Комисията относно тези организации, и правилата за регулирането на доставките на сирена със ЗНП или ЗГУ, подробните правила относно споразуменията, решенията и съгласуваните практики в сектора на млякото и млечните продукти, съдържанието, формата и сроковете на задължителните декларации в този сектор, определени аспекти на договорите за доставка на сурово мляко от земеделските стопани и нотификацията, изпращана на Комисията относно избора, направен от държавите-членки в това отношение, следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.

- (25) Предвид правомощията на Комисията във връзка с политиката на Съюза в областта на конкуренцията и предвид особения характер на тези актове Комисията следва да реши, без да прилага Регламент (ЕО) № 182/2011, дали определени споразумения и съгласувани практики в сектора на млякото и млечните продукти са съвместими с правилата за конкуренция на Съюза, дали организации на производителите могат да водят преговори по отношение на повече от една държава-членка и дали следва да се отменят определени правила, установени от държавите-членки с цел регулиране на доставките на сирена със ЗНП или ЗГУ.
- (26) Поради това Регламент (ЕО) № 1234/2007 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения в Регламент (ЕО) № 1234/2007

Регламент (ЕО) № 1234/2007 се изменя, както следва:

- 1) В член 122, първа алинея, буква а) се вмъква следната подточка:
„iiiа) мляко и млечни продукти,“.
- 2) В член 123 се добавя следният параграф:
„4. Държавите-членки могат да признаят и междубраншови организации, които:
 - а) официално са отправили искане да бъдат признати и са съставени от представители на икономически дейности, свързани с производството на сурово мляко и с поне един от следните етапи на веригата на доставка: преработката на продукти от сектора на млякото и млечните продукти или търговията с тях, включително дистрибуция;
 - б) са създадени по инициатива на всички или някои от представителите, посочени в буква а);

⁽¹⁾ 1. ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

в) като вземат предвид интересите на своите членове и на потребителите, извършват в един или повече региони на Съюза една или повече от следните дейности:

- i) повишаване на знанията и на прозрачността на производството и на пазара, включително чрез публикуването на статистически данни за цените, количествата и сроковете на сключените предходни договори за доставка на сурово мляко и чрез осигуряването на анализи на потенциалните бъдещи развития на пазара на регионално, национално и международно равнище;
- ii) съдействие за по-добро координиране на пускането на пазара на продукти от сектора на млякото и млечните продукти, по-специално посредством научни изследвания и пазарни проучвания;
- iii) насърчаване на потреблението и предоставяне на информация относно млякото и млечните продукти на вътрешния и външния пазар;
- iv) проучване на потенциалните пазари за износ;
- v) изготвяне, в съответствие с правилата на Съюза, на типови образци на договори за продажбата на сурово мляко на изкупвачите и/или доставянето на преработени продукти на дистрибуторите и търговците на дребно, като отчитат необходимостта от постигане на лоялна конкуренция и избягване на нарушенията на пазара;
- vi) предоставяне на информация и провеждане на проучвания, необходими за ориентиране на производството към продукти, които са по-добре съобразени с пазарните изисквания и с вкусовете и очакванията на потребителите, най-вече по отношение на качеството на продуктите и опазването на околната среда;
- vii) поддържане и развитие на производствения потенциал на сектора на млякото и млечните продукти, *inter alia*, чрез насърчаване на иновациите и оказване на подкрепа за програмите за приложна научноизследователска и развойна дейност с оглед на използването на целия потенциал на млякото и млечните продукти, по-специално с цел създаване на продукти с добавена стойност, които са по-привлекателни за потребителите;
- viii) търсене на начини за ограничаване на използването на ветеринарно-санитарни продукти, подобряване на управлението на други вложени продукти и подобряване на безопасността на храните и на здравето на животните;
- ix) разработване на методи и инструменти за подобряване на качеството на продуктите на всички етапи от производството и предлагането на пазара;
- x) използване на потенциала на биологичното производство, опазване и насърчаване на този тип производство, както и на производството на продукти с наименования за произход, етикети за качество и географски указания; както и
- xi) насърчаване на интегрираното производство или на други екологично чисти производствени методи.“

3) В част II, дял II, глава II се вмъква следният раздел:

„Раздел II A

Правила за организациите на производителите и междубраншовите организации в сектора на млякото и млечните продукти

Член 126a

Признаване на организациите на производителите и техните асоциации в сектора на млякото и млечните продукти

1. Държавите-членки признават за организации на производителите в сектора на млякото и млечните продукти всички юридически лица или ясно обособени части от юридически лица, които кандидатстват за такова признаване, при условие че те:

- a) отговарят на изискванията, установени в член 122, първа алинея, букви б) и в);
- б) покриват минималните прагове, определени от съответната държава-членка във връзка с броя на членовете и/или количеството продукция за предлагане на пазара в отрасъла, в който извършват своята дейност;
- в) има достатъчно доказателства, че те могат да извършват нормално своята дейност както по отношение на сроковете, така и на ефективността и гъстотата на доставките;
- г) имат устав, който е съобразен с букви а), б) и в) от настоящия параграф.

2. В отговор на заявление държавите-членки могат да признаят дадена асоциация на организации на производителите в сектора на млякото и млечните продукти, ако съответната държава-членка счете, че тази асоциация е в състояние да извършва ефективно дейности на призната организация на производителите и да изпълнява условията, предвидени в параграф 1.

3. Държавите-членки могат да решат, че организациите на производителите, които са признати преди 2 април 2012 г. въз основа на националното законодателство и които изпълняват условията, предвидени в параграф 1 от настоящия член, се считат за признати като организации на производителите съгласно член 122, първа алинея, буква а), подточка iiiа).

Организациите на производители, които са признати преди 2 април 2012 г. въз основа на националното законодателство и които не изпълняват условията, предвидени в параграф 1 от настоящия член, могат да продължат да извършват дейността си в съответствие с националното законодателство до 3 октомври 2012 г.

4. Държавите-членки:

- a) решават дали да признаят дадена организация на производителите в срок от четири месеца от подаването на заявление, придружено от всички съответни подкрепящи доказателства; това заявление се подава в държавата-членка, в която се намира централното управление на организацията;

- б) извършват проверки с определена от тях периодичност, за да установят дали признатите организации на производителите и асоциациите на организации на производителите спазват разпоредбите на настоящата глава;
- в) при неспазване или нередности при изпълнението на предвидените в настоящата глава мерки налагат на тези организации и асоциации съответните определени от тях приложими санкции и, при необходимост, решават дали признаването да бъде оттеглено;
- г) информират Комисията веднъж годишно и не по-късно от 31 март за всяко решение за признаване, за отказ за признаване или за оттегляне на признаване, взето през предходната календарна година.

Член 126б

Признаване на междубраншови организации в сектора на млякото и млечните продукти

1. Държавите-членки могат да признаят междубраншови организации в сектора на млякото и млечните продукти, при условие че тези организации:

- а) отговарят на изискванията, предвидени в член 123, параграф 4;
- б) извършват дейността си в един или повече региони на съответната територия;
- в) представляват значителен дял от икономическите дейности, посочени в член 123, параграф 4, буква а);
- г) самите те не участват пряко в производството, преработката или търговията с продукти от сектора на млякото и млечните продукти.

2. Държавите-членки могат да решат, че междубраншовите организации, които са признати преди 2 април 2012 г. въз основа на националното законодателство и които отговарят на условията, предвидени в параграф 1, се считат за признати като междубраншови организации съгласно член 123, параграф 4.

3. Когато използват възможността за признаване на междубраншова организация в съответствие с параграф 1 и/или 2, държавите-членки:

- а) решават дали да признаят дадена междубраншова организация в срок от четири месеца от подаването на заявление, придружено от всички съответни подкрепящи доказателства; това заявление се подава в държавата-членка, в която се намира централното управление на организацията;
- б) извършват проверки с определена от тях периодичност, за да установят дали признатите междубраншови организации спазват условията за тяхното признаване;
- в) при неспазване или нередности при изпълнението на предвидените в настоящия регламент мерки налагат на тези организации съответните определени от тях приложими санкции и, при необходимост, решават дали признаването да бъде оттеглено;
- г) оттеглят признаване, когато:

- и) вече не се спазват изискванията и условията за признаване, предвидени в настоящия член;
- ii) междубраншовата организация участва в някое от споразуменията, решенията и съгласуваните практики, посочени в член 177а, параграф 4, без да се засягат другите санкции, които се налагат съгласно националното право;
- iii) междубраншовата организация не спазва задължението за нотифициране, посочено в член 177а, параграф 2;
- д) информират Комисията веднъж годишно и не по-късно от 31 март за всяко решение за признаване, за отказ за признаване или за оттегляне на признаване, взето през предходната календарна година.

Член 126в

Преговори за сключване на договори в сектора на млякото и млечните продукти

1. Договори за доставка на сурово мляко от земеделски стопанин на преработвател на сурово мляко или на млекосъбирателно предприятие по смисъла на член 185е, параграф 1, втора алинея могат да се договарят от организация на производителите в сектора на млякото и млечните продукти, призната съгласно член 122, от името на членуващите в нея земеделски стопани, по отношение на цялата им обща продукция или част от нея.

2. Преговорите от страна на организацията на производителите могат да се водят:

- а) независимо дали собствеността върху суровото мляко преминава от земеделските стопани към организацията на производителите,
- б) независимо дали договорената цена е една и съща за общата продукция на някои или на всички земеделски стопани, членуващи в нея,
- в) при условие че за определена организация на производители:
 - и) количеството сурово мляко, което е предмет на преговорите, не надхвърля 3,5 % от общата продукция на Съюза, и
 - ii) количеството сурово мляко, което е предмет на преговорите и е произведено в отделна държава-членка, не надхвърля 33 % от общата национална продукция на тази държава-членка, и
 - iii) количеството сурово мляко, което е предмет на преговорите и е доставено в отделна държава-членка, не надхвърля 33 % от общата национална продукция на тази държава-членка,
- г) при условие че заинтересованите земеделски стопани не членуват в друга организация на производителите, която също води преговори за такива договори от тяхно име; държавите-членки обаче могат да се отклонят от това условие в надлежно обосновани случаи, когато земеделските стопани притежават две отделни производствени единици, разположени в различни географски области;

д) при условие че суровото мляко не е предмет на задължение за доставка, произтичащо от членството на земеделския стопанин в кооперация, в съответствие с условията, предвидени в устава на кооперацията, или с правилата и решенията, установени или произтичащи от този устав, и

е) при условие че организацията на производителите нотифицира компетентните органи на държавата-членка или държавите-членки, на чиято територия извършва дейност, за количеството сурово мляко, което е предмет на преговорите.

3. Независимо от условията, предвидени в параграф 2, буква в), подточки ii) и iii), дадена организация на производителите може да води преговори съгласно параграф 1, при условие че по отношение на тази организация на производителите количеството сурово мляко, предмет на преговорите, което се произвежда или доставя в държава-членка с обща годишна продукция на сурово мляко под 500 000 тона, не надхвърля 45 % от общата национална продукция на тази държава-членка.

4. За целите на настоящия член позоваванията на организации на производителите включват и асоциациите на такива организации на производителите.

5. За целите на прилагането на параграф 2, буква в) и параграф 3 Комисията публикува по начин, който прецени за подходящ, информация за количествата сурово мляко, произведено в Съюза и в държавите-членки, като използва най-актуалната налична информация.

6. Чрез дерогация от параграф 2, буква в) и параграф 3, дори когато предвидените там прагове не са превишени, органът за защита на конкуренцията, посочен във втора алинея от настоящия параграф, може да реши в конкретен случай, че организацията на производителите следва да започне преговорите по определен въпрос отново или че не следва да води преговори, ако той прецени това за необходимо за запазване на конкуренцията или за предотвратяване на сериозни вреди за МСП на преработватели на сурово мляко на територията, за която е компетентен.

При преговори, обхващащи повече от една държава-членка, посоченото в първа алинея решение се взема от Комисията, без да се прилага процедурата, посочена в член 195, параграф 2 или член 196б, параграф 2. Във всички останали случаи това решение се взема от националния орган за защита на конкуренцията на държавата-членка, с която са свързани преговорите.

Решенията по настоящия параграф се прилагат не по-рано от датата на съобщаването им на съответните предприятия.

7. За целите на настоящия член:

а) „национален орган за защита на конкуренцията“ означава органът, посочен в член 5 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. за прилагане на правилата за конкуренция, изложени в членове 101 и 102 от Договора (*);

б) „МСП“ означава микро-, малки или средни предприятия по смисъла на Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определянето за микро-, малки и средни предприятия (**).

8. Държавата-членка, в която се провеждат преговорите в съответствие с настоящия член, нотифицира Комисията за прилагането на параграф 2, буква е) и параграф 6.

Член 126г

Регулиране на предлагането на сирене със защитено наименование за произход или защитено географско указание

1. По искане от страна на организация на производителите, призната съгласно член 122, първа алинея, буква а), междубраншова организация, призната съгласно член 123, параграф 4, или група от оператори, посочена в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 510/2006, държавите-членки могат да определят за ограничен период от време задължителни правила за регулирането на предлагането на сирене със защитено наименование за произход или със защитено географско указание съгласно член 2, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 510/2006.

2. Правилата, посочени в параграф 1, отговарят на условията, предвидени в параграф 4, и зависят от наличието на предходно споразумение между страните в географския район, посочен в член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 510/2006. Подобно споразумение се сключва между най-малко две трети от млекопроизводителите или техните представители, съответстващи на две трети от суровото мляко, използвано за производството на сиренето, посочено в параграф 1 и, когато е целесъобразно, най-малко две трети от производителите на това сирене, представляващи най-малко две трети от производството на това сирене в географския район, посочен в член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 510/2006.

3. За целите на параграф 1 за сирене със защитено географско указание географският район на произход на суровото мляко, посочен в спецификацията на продукта за сиренето, е същият като географският район, посочен в член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 510/2006, във връзка с това сирене.

4. Правилата, посочени в параграф 1:

а) се отнасят единствено до регулирането на предлагането на съответния продукт и целят адаптиране на предлагането на това сирене към търсенето;

б) пораждат действие единствено за съответния продукт;

в) могат да са задължителни за период не по-дълъг от три години и след изтичането на този период могат да бъдат подновявани след ново искане по параграф 1;

г) не вредят на търговията с продукти, различни от обхванатите от правилата, посочени в параграф 1;

д) не се отнасят до каквито и да е сделки след първоначалното предлагане на съответното сирене на пазара;

- е) не допускат определяне на цените, включително когато цените са определени като насока или препоръка;
- ж) не водят до липса на прекомерно голяма част от съответния продукт, която иначе би била налична;
- з) не водят до дискриминация, не представляват пречка пред новите участници на пазара и не засягат неблагоприятно дребните производители;
- и) спомагат за поддържането на качеството и/или развитието на съответния продукт;
- й) не засягат член 126в.

5. Правилата, посочени в параграф 1, се публикуват в официално издание на съответната държава-членка.

6. Държавите-членки провеждат проверки, за да гарантират спазването на условията, предвидени в параграф 4, а когато компетентните национални органи установят, че тези условия не са спазени, отменят правилата, посочени в параграф 1.

7. Държавите-членки нотифицират незабавно Комисията за правилата, посочени в параграф 1, които са приели. Комисията информира държавите-членки за всяка нотификация за подобни правила.

8. Комисията може по всяко време да приеме актове за изпълнение, с които да изиска от определена държава-членка да отмени правилата, които последната е установила съгласно параграф 1, ако Комисията счита, че тези правила не отговарят на условията, предвидени в параграф 4, предотвратяват или нарушават конкуренцията в значителна част от вътрешния пазар или застрашават свободната търговия или постигането на целите на член 39 ДФЕС. Тези актове за изпълнение се приемат, без да се прилага процедурата, посочена в член 195, параграф 2 или член 196б, параграф 2.

Член 126д

Правомощия на Комисията във връзка с организации на производителите и междубраншови организации в сектора на млякото и млечните продукти

1. За да се гарантира, че целите и отговорностите на организациите на производителите и асоциациите на организациите на производителите в сектора на млякото и млечните продукти са ясно определени, така че да се допринася за ефективността на действията на подобни организации, без да се налага ненужна тежест, на Комисията се предоставя правомощието да приема в съответствие с член 196а делегирани актове за определяне на:

- а) условията за признаване на транснационални организации на производителите и транснационални асоциации на организации на производителите;
- б) правилата относно установяването и условията за оказване на административна помощ от съответните компетентни органи в случай на транснационално сътрудничество;

в) допълнителните правила относно изчисляването на количеството сурово мляко, предмет на преговорите, посочени в член 126в, параграф 2, буква в) и член 126в, параграф 3.

2. Комисията може да приеме актове за изпълнение за определяне на подробните правила, необходими за:

- а) изпълнението на предвидените в членове 126а и 126б условия за признаване на организации на производителите и техни асоциации и на междубраншови организации;
- б) нотификацията, посочена в член 126в, параграф 2, буква е);
- в) нотификациите, които да бъдат изпратени от държавите-членки до Комисията в съответствие с член 126а, параграф 4, буква г), член 126б, параграф 3, буква д), член 126в, параграф 8 и член 126г, параграф 7;
- г) процедурите във връзка с оказването на административна помощ в случай на транснационално сътрудничество.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 196б, параграф 2.

- (*) ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1. Бележка: Заглавието на Регламент (ЕО) № 1/2003 бе адаптирано, за да се отчете преномерирането на членовете на Договора за създаване на Европейската общност в съответствие с член 5 от Договора от Лисабон; първоначално то съдържащо позоваване на членове 81 и 82 от Договора.
- (**) ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.“

4) В член 175 текстът „при спазване на членове 176—177 от настоящия регламент“ се заменя с текста „при спазване на членове 176—177а от настоящия регламент“.

5) Въмква се следният член:

„Член 177а

Споразумения, решения и съгласувани практики в сектора на млякото и млечните продукти

1. Член 101, параграф 1 ДФЕС не се прилага по отношение на споразумения, решения и съгласувани практики на признати междубраншови организации, имащи за цел извършването на дейностите, посочени в член 123, параграф 4, буква в) от настоящия регламент.

2. Параграф 1 се прилага само при условие че:

- а) Комисията е нотифицирана за споразуменията, решенията и съгласуваните практики; и
- б) в срок от три месеца след получаване на всички изискуеми данни Комисията не е установила, без да прилага процедурата, посочена в член 195, параграф 2 или член 196б, параграф 2, че тези споразумения, решения или съгласувани практики са несъвместими с правилата на Съюза.

3. Споразуменията, решенията и съгласуваните практики не могат да бъдат въведени в действие преди изтичането на срока, посочен в параграф 2, буква б).

4. Споразуменията, решенията и съгласуваните практики се обявяват при всички случаи за несъвместими с правилата на Съюза, ако:

- а) могат да доведат до подялба под каквато и да е форма на пазарите в Съюза;
- б) могат да засегнат правилното функциониране на организацията на пазара;
- в) могат да доведат до нарушения на конкуренцията и не са от съществено значение за постигането на целите на Общата селскостопанска политика, към която е насочена дейността на междубраншовите организации;
- г) водят до определянето на цени;
- д) могат да породят дискриминация или да премахнат конкуренцията по отношение на значителен дял от съответните продукти.

5. Ако след изтичането на срока, посочен в параграф 2, буква б), Комисията установи, че условията за прилагане на параграф 1 не са спазени, тя, без да прилага процедурата, посочена в член 195, параграф 2 или член 196б, параграф 2, взема решение, в което декларира, че член 101, параграф 1 ДФЕС се прилага по отношение на съответното споразумение, решение или съгласувана практика.

Това решение на Комисията не се прилага преди датата на съобщаването му на съответната междубраншова организация, освен ако тази междубраншова организация е представила невярна информация или е злоупотребила с изключението, предвидено в параграф 1 от настоящия член.

6. При многогодишни споразумения нотификацията за първата година е валидна и за следващите години на споразумението. Въпреки това в този случай Комисията може по собствена инициатива или по искане на друга държава-членка да приеме по всяко време констатация за несъвместимост.

7. Комисията може да приеме актове за изпълнение за определяне на мерките, необходими за еднаквото прилагане на настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 196б, параграф 2.“

б) Член 184 се изменя, както следва:

а) точка б се заменя със следното:

„б. преди 31 декември 2010 г. и 31 декември 2012 г. на Европейския парламент и Съвета относно развитието на ситуацията на пазара и съответните условия за плавно постепенно премахване на квотната система за мляко, при необходимост придружен от подходящи предложения.“;

б) добавя се следната точка:

„9. до 30 юни 2014 г. и до 31 декември 2018 г., на Европейския парламент и на Съвета относно развитието на пазарната ситуация в сектора на млякото и млечните продукти, и по-специално относно действието на член 122, първа алинея, буква а), подточка iiiа), член 123, параграф 4 и членове 126в, 126г, 177а, 185д и 185е, в който се

оценяват по-специално последиците за млекопроизводителите и производството на мляко в регионите в неблагоприятно положение във връзка с общата цел за запазване на производството в тези региони и се отразяват потенциалните стимули за насърчване на земеделските стопани да сключат споразумения за съвместно производство, придружен от подходящи предложения.“

7) Вмъкват се следните членове:

„Член 185д

Задължителни декларации в сектора на млякото и млечните продукти

Считано от 1 април 2015 г. първите изкупвачи на сурово мляко декларират пред компетентния национален орган доставяните им количества сурово мляко всеки месец.

За целите на настоящия член и на член 185е „първи изкупвач“ означава предприятие или група, която купува мляко от производители с цел:

- а) да го събира, пакетира, съхранява, охлажда или преработва, включително и съгласно договор;
- б) да го продава на едно или повече предприятия, обработващи или преработващи мляко или други млечни продукти.

Държавите-членки нотифицират Комисията за количеството сурово мляко, посочено в първа алинея.

Комисията може да приеме актове за изпълнение за определяне на правилата относно съдържанието, формата и сроковете на тези декларации, както и на мерките, свързани с нотификациите, изпращани от държавите-членки на Комисията в съответствие с настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 196б, параграф 2.

Член 185е

Договорни отношения в сектора на млякото и млечните продукти

1. Ако дадена държава-членка реши, че всяка доставка на сурово мляко на нейна територия от земеделски стопанин на преработвател на сурово мляко трябва да е предмет на писмен договор между страните, и/или реши, че първите изкупвачи трябва да направят писмена оферта за сключване на договор за доставката на сурово мляко от земеделските стопани, този договор и/или оферта за сключване на договор трябва да отговарят на предвидените в параграф 2 условия.

Ако държавата-членка реши, че доставките на сурово мляко от земеделски стопанин на преработвател на сурово мляко трябва да са предмет на писмен договор, тя също така решава кой етап или етапи от доставката се уреждат от такъв договор между страните, ако доставката се извършва посредством едно или повече млекосъбирателни предприятия. За целите на настоящия член „млекосъбирателно предприятие“ означава предприятие, което превозва сурово мляко от земеделски стопанин или друго млекосъбирателно предприятие до преработвател на сурово мляко или до друго млекосъбирателно предприятие, като на всеки етап има прехвърляне на собствеността върху суровото мляко.

2. Договорът и/или офертата за сключване на договор:
- се съставя преди доставката;
 - се съставя в писмен вид; и
 - включва по-специално следните елементи:
 - цената, платима за доставката, която:
 - е непроменлива и определена в договора, и/или
 - се изчислява в зависимост от предвиден в договора набор от фактори, които могат да включват пазарни показатели, отразяващи промените в пазарните условия, доставеното количество и качеството или състава на доставеното сурово мляко,
 - обема сурово мляко, който може и/или трябва да бъде доставен, и графика за доставки,
 - срока на договора, което може да включва срочен или безсрочен договор с клаузи за прекратяване,
 - подробности относно сроковете и реда на плащане,
 - правила за събиране или доставянето на суровото мляко, и
 - правилата, приложими в случай на непреодолима сила.

3. Чрез дерогация от параграф 1 не се изисква договор и/или оферта за сключване на договор за доставка на сурово мляко от земеделски стопанин на кооперация, в която той членува, ако уставът на тази кооперация или правилата и решенията, установени или произтичащи от този устав, съдържат разпоредби със сходни последици като предвидените в параграф 2, букви а), б) и в).

4. Всички елементи на договорите за доставка на сурово мляко, сключени от земеделски стопани, млекосъбирателни предприятия или преработватели на сурово мляко, включително елементите, посочени в параграф 2, буква в), могат да бъдат договаряни свободно между страните.

Независимо от първа алинея,

- когато държава-членка реши писмените договори за доставка на сурово мляко да бъдат задължителни в съответствие с параграф 1 от настоящия член, тя може да определи минимален срок, който да е приложим единствено към писмените договори между земеделски стопанин и първия изкупвач на сурово мляко. Този минимален срок трябва да е с продължителност най-малко шест месеца и не трябва да нарушава правилното функциониране на вътрешния пазар; и/или
- когато държава-членка реши, че първият изкупвач на сурово мляко трябва да направи писмена оферта за сключване на договор на земеделски стопанин в съответствие с параграф 1, тя може да предвиди, че офертата трябва да включва минималния срок на договора, определен от националното законодателство за тази цел. Този минимален срок трябва да е с продължителност най-малко шест месеца и не трябва да нарушава правилното функциониране на вътрешния пазар.

Втора алинея не засяга правото на отказ на земеделския стопанин от прилагането на подобен минимален срок, при условие че отказът е в писмена форма. В такъв случай страните са свободни да договорят всички елементи на договора, включително посочените в параграф 2, буква в).

5. Държавите-членки, които използват възможностите, посочени в настоящия член, нотифицират Комисията за начина на тяхното прилагане.

6. Комисията може да приеме актове за изпълнение за определяне на мерките, необходими за еднаквото прилагане на параграф 2, букви а) и б) и параграф 3 от настоящия член, и мерките относно нотификациите, изпращани от държавите-членки в съответствие с настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 196б, параграф 2.“

8) В част VII, глава I се добавят следните членове:

„Член 196а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 126д, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 2 април 2012 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 126д, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощията. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в него дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 126д, параграф 1, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражение в срок от два месеца от нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 196б

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет, който се нарича Комитет по общата организация на селскостопанските пазари.

Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

9) В член 204 се добавя следният параграф:

„7. По отношение на сектора на млякото и млечните продукти член 122, първа алинея, буква а), подточка iiiа),

член 123, параграф 4 и членове 126а, 126б, 126д и 177а се прилагат от 2 април 2012 г. до 30 юни 2020 г., а членове 126в, 126г, 185д и 185е се прилагат от 3 октомври 2012 до 30 юни 2020 г.“

Член 2

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Прилага се от 2 април 2012 г.

Въпреки това членове 126в, 126г, 185д и 185е от Регламент (ЕО) № 1234/2007, вмъкнати с настоящия регламент, се прилагат от 3 октомври 2012 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 14 март 2012 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. WAMMEN

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива

(Официален вестник на Европейския съюз L 65 от 11 март 2011 г.)

1. Страница 12, Формуляр за изявление за подкрепа — част А, Попълва се предварително от организаторите: точки 4, 5 и 10

вместо: „предложената гражданска инициатива“

да се четат: „настоящата предложена гражданска инициатива“

2. Страница 12, Формуляр за изявление за подкрепа — част А, Попълва се от поддръжниците:

вместо: „С настоящото удостоверявам, че данните в настоящия формуляр са верни и че съм подписал настоящата предложена гражданска инициатива само веднъж.“

да се четат: „С настоящото удостоверявам, че информацията, предоставена от мен в настоящия формуляр, е вярна и че съм подписал настоящата предложена гражданска инициатива само веднъж.“

3. Страница 13, Формуляр за изявление за подкрепа — част А, карето относно Поверителност на личните данни:

вместо: „Поверителност на личните данни: в съответствие с член 10 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, личните данни, посочени в настоящия формуляр, ще бъдат предоставени само на компетентните органи за проверка и удостоверяване на броя на действителните изявления за подкрепа, получени за предложената гражданска инициатива (вж. член 8 от Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива) и, ако е необходимо, обработени допълнително за целите на административно или съдебно производство, свързано с предложената гражданска инициатива (вж. член 12 от Регламент (ЕС) № 211/2011). Данните не могат да бъдат използвани за никакви други цели. Субектите на данни имат право на достъп до своите лични данни. Всички изявления за подкрепа ще бъдат унищожени най-късно в рамките на 18 месеца след датата на регистриране на предложената гражданска инициатива или, в случай на административни или съдебни производства, най-късно една седмица след датата на приключване на въпросните производства.“

да се четат: „Поверителност на личните данни: в съответствие с член 10 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, личните данни, посочени в настоящия формуляр, ще бъдат предоставени само на компетентните органи за проверка и удостоверяване на броя на действителните изявления за подкрепа, получени за настоящата предложена гражданска инициатива (вж. член 8 от Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива) и, ако е необходимо, обработени допълнително за целите на административно или съдебно производство, свързано с настоящата предложена гражданска инициатива (вж. член 12 от Регламент (ЕС) № 211/2011). Данните не могат да бъдат използвани за никакви други цели. Субектите на данни имат право на достъп до своите лични данни. Всички изявления за подкрепа ще бъдат унищожени най-късно 18 месеца след датата на регистриране на предложената гражданска инициатива или, в случай на административни или съдебни производства, най-късно една седмица след датата на приключване на въпросните производства.“

4. Страница 14, Формуляр за изявление за подкрепа — част Б, Попълва се предварително от организаторите: точка 1

вместо: „Моля, отбележете само една държава-членка за всеки списък.“

да се четат: „Моля, отбележете само една държава-членка за всеки списък.“

5. Страница 14, Формуляр за изявление за подкрепа — част Б, Попълва се предварително от организаторите: точки 4, 5 и 10

вместо: „предложената гражданска инициатива“

да се четат: „настоящата предложена гражданска инициатива“

6. Страница 14, Формуляр за изявление за подкрепа — част Б, Попълва се от поддръжниците:

вместо: „С настоящото удостоверявам, че данните в настоящия формуляр са верни и че съм подписал настоящата предложена гражданска инициатива само веднъж.“

да се четат: „С настоящото удостоверявам, че информацията, предоставена от мен в настоящия формуляр, е вярна и че съм подписал настоящата предложена гражданска инициатива само веднъж.“

7. Страница 15, Формуляр за изявление за подкрепа — част Б, карето относно Поверителност на личните данни:

вместо: „Поверителност на личните данни: в съответствие с член 10 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, личните данни, посочени в настоящия формуляр, ще бъдат предоставени само на компетентните органи за проверка и удостоверяване на броя на действителните изявления за подкрепа, получени за предложената гражданска инициатива (вж. член 8 от Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива) и, ако е необходимо, обработени допълнително за целите на административно или съдебно производство, свързано с предложената гражданска инициатива (вж. член 12 от Регламент (ЕС) № 211/2011). (...)“

да се четат: „Поверителност на личните данни: в съответствие с член 10 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, личните данни, посочени в настоящия формуляр, ще бъдат предоставени само на компетентните органи за проверка и удостоверяване на броя на действителните изявления за подкрепа, получени за настоящата предложена гражданска инициатива (вж. член 8 от Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива) и, ако е необходимо, обработени допълнително за целите на административно или съдебно производство, свързано с настоящата предложена гражданска инициатива (вж. член 12 от Регламент (ЕС) № 211/2011). (...)“

8. Страница 16, част В, точка 1:

вместо: „1. Списък на държавите-членки, в които не се изисква представянето на личен идентификационен номер/номер на документ за самоличност (изявление за подкрепа – част А):“

да се четат: „1. Списък на държавите-членки, в които не се изисква представянето на личен идентификационен номер/номер на документ за самоличност (формуляр за изявление за подкрепа – част А):“

9. Страница 16, част В, точка 2:

вместо: „2. Списък на държавите-членки, които изискват представянето на личен идентификационен номер/номер на документ за самоличност, посочен по-долу, в изявлението за подкрепа – част Б:“

да се четат: „2. Списък на държавите-членки, които изискват представянето на личен идентификационен номер/номер на документ за самоличност, посочен по-долу, във формуляра за изявлението за подкрепа – част Б:“

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

